HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 9. Sobota (Saturday) 28. února (February) 1976 Cena 25 centů

V naší době — a právě v těchto únorových dnech — není lepší ilustrace k nedávnému článku Prof. dr. Felixe Mikuly (viz HN ze 11. února) "KOLIK TO BOUŘÍ NAD VLASTÍ SE SNESLO . . ." než právě tento záběr pochodu "Lidových milic" na Prahu v tragickém únoru L.P. 1948. To nebyli Švédové, ani vojsko prušácké, Napoleonovo, Hitlerovo, či rudonarmějci, ale vlastní synové našich obou národů, kteří se dali bláhově svést cizáckou doktrinou o "proletářském ráji na světě". Při tom nevěděli, komu zbytečně v Moskvě slouží, do jak škrtícího chomoutu nesvobody strkají celou rodnou vlast a jak barbarskému násilí otvírají brány jejich měst i domovní dveře svých vlastních bytů.

Pamětníci těch osudných dnů, vzpomínáte si? — Dne 23. února 1948 dorazila do Prahy v poledních hodinách kolona těžkých nákladních aut z brněnské Zbrojovky. Přivezla pro "dělnické milicionáře" deset tisíc pušek a dva tisíce samopalů. Složila je na hlavním velitelství SNB v Bubenči. Pro komunisty nařízenou generální stávku na úterý 24. února, dostali kladivosrpé straně věrní přisluhovači v továrnách volno už v pondělí v poledne. Při rozdávání zbraní obdrželi rozkazy i pevné úkoly: dělníci z Avie budou kontrolovat pravý břeh Vltavy, dělníci ze závodu Jana Švermy z Jinonic a košířské Meopty levý břeh. Dělníci z vysočanské Kolben-Daněk, ze smíchovské Tatry-Ringhofferovky, ze žižkovských továren a z Karlína byli posláni na Václavské náměstí, Staroměstské a do přilehlých ulic. Studenti sice ještě ulěšovali pražské občany provolávaným heslem: "Nebojte se, Pražáci, jsou to ještě študáci", ale pro ty už byly sovětským Zorinem na policejním ředitelství v Bartolomějské ulici připraveny karabáče, ocelové pruty a železka, až ty schytané odvážlivce povezou v "antonu" na Pankrác a později do rudých koncentráků. — Srpnová okupace z r. 1968 byla už jen "zacvaknutím" v únoru 1948 ukované závory.

Hořejší snímek však tu závoru definitivně neuznává. Ti svatí na Karlově mostě viděli jiné bouře nad naší vlastí. Silueta svatovítského chrámu zpívá svatováclavský chorál. Proto, nebuďme malomyslní a MYSLEME NA CHORÁL! Vždyť nás k tomu vyzývá i náš básník Fr. Halas, který kdysi sám věřil marxistům. Pro svou lidskou poctivost, dobrotivý Bůh se mu však dal poznat a z jeho syna je dnes doma hluboce věřící a z víry v Krista žijící katolík.

MYSLEME TEDY OPRAVDU DNES
A ZÍTRA A POZÍTŘÍ . . .
NA CHORÁL!

ENGLISH SECTION INSIDE

Občanská válka v Angole je u konce

Johannesburg. — Angolské komunistické hnutí MPLA zvítězilo s pomocí Sovětského svazu a Kuby v boji o moc v bývalé portugalské kolonii Angole. Jeho ozbrojené oddíly se už zmocnily všech větších měst v zemi a protikomunistická hnutí FNLA a UNITA jim nejsou schopna klást žádný vážný odpor při obsazování posledních částí země. Také jihoafrická vojska se chystají opustit nejjižnější část Angoly, kterou dosud obsazují. Jihoafrická vláda právě vede jednání s vládou MPLA o zaručení jihoafrických zájmů v Angole. Organizace afrických zemí už uznala vládu MPLA za jedinou legitimní vládu Angoly; jeho 12 delegátů bylo přijato s potleskem v sídle této organizace v Addis Abebě. Až komunisté budou pevně usazeni v Angole, budou moci zahájit podvratnou činnost v sousedních afrických zemích: nejdříve v Rhodesii a v Jihozápadní Africe, potom možná i v Zairu a v Zambii. Jižní Afrika právě přepravuje z Angoly do Jihozápadní Afriky na 6.000 portugalských uprchlíku, kteří později budou přepraveni do Portugalska.

Spojené státy a Britsko varovaly rhodéský režim premiéra Iana Smitha, že v případě války mezi rasami v Rhodesii nemuže počítat s jejich vojenským zásahem na ochranu tamní bělošské menšiny. U.S. státní department se domnívá, že nyní po skončení války v Angole může být guerilová válka angolského stylu přenesena do Rhodesie, kde domácí i cizí guerilové s pomocí sovětských poradců a zbraní a kubánských vojáku se obrátí proti bělošské menšině.

Mimoto mluvčí Castrovy vlády v Havaně prohlásil, že Kuba prý je ochotna "užít vojenské síly pro pomoc Jihozápadní Africe, aby obdržela nezávislost od Jihoafrické Unie".

Guerilové zabili otce i matku dvou malých dětí

Johannesburg. — V Jihozápadní Africe na jedné farmě, vzdálené 50 mil od města Windhuku, dvě malá děvčátka, jimž je 6 let a čtyři roky, musila přihlížet tomu, jak dva teroristé zavraždili oba jejich rodiče.

Rodina Waltherových, německého původu, seděla večer doma. Náhle dva černošští teroristé, ozbrojení sovětskými strojními puškami, vnikli dovnitř a začali střílet na oba rodiče; 35-letý Gerd Walther byl zabit na místě a jeho 27-letá žena Elke byla smrtelně zraněna a zemřela o tři hodiny později. Obě děvčátka se zachránila útěkem do tmy; teprve však příští ráno se mohla pěšky oderat k nejbližší policejní stanici a ohlásit toto přepadení. Policie se domnívá, že teroristé si vybrali za oběť Waltherá proto, že byl u místního černošského obyvatelstva velmi oblíben, což se příčilo jejich revolučním plánům.

Vážné následky podvýživy dětí

Boston. — Vědci z MIT a z university Pennsylvánie studovali problém podvýživy dětí na světě a dopěli k závěru, že následky dětské podvýživy jsou horší, než se dosud myslelo. Děti, trpící podvýživou, jsou ohroženy tělesným a duševním zakrněním, mentální zpožděností, vysokou úmrtností a špatným zdravím.

Na celém světě na 100 milionů dětí pod pět let věku trpí vážnou nebo mírnou podvýživou; v Asii trpí podvýživou 34 procent dětí, v Africe 31 procent a v Jižní Americe 21 procent. Americké děti často trpí druhotnou formou podvýživy — buď vysokým přebytkem kalorií anebo špatně vybranou stravou.

Dostatečná výživa by měla být zajištěna nejen pro všechny děti, nýbrž i pro matky ve věku, kdy přivádějí děti na svět. Často totiž podvýživa dětí začíná v době těhotenství, protože matka je nedostatečně živena.

Sloupek informací

Trošku o Spojených národech, víc o Jižní Americe a "demokracii" paní Gandhiové

Téměř bez komentáři prošic sdělovacími prostředky demokratických zemí zpráva, která svým obsahem napovídá možné Johovy zvěsti zítřejších dnů Tohoto měsíce v pátek třináctého (jaké datum!" odhlasovala takzvaná "Komise lidských práv" ve Spojených národech v New Yorku rezoluci, v níž je Israel obviněn z "válečných zločinů". V obsazených arabských územích prý organizuje "masové zatýkání" a podobné akce, terorizující arabské obyvatelstvo. Z 32 členů komise 23 tuto žalobu odsouhlasilo, jen delegát Spojených států hlasoval proti, ostatní se hlasování zdrželi — mezi nimi například zástupci Británie, Francie, Itálie, Západního Německa, Kanady a Rakouska. (Poznamenáno na okraji: Jde o státy, které buď již uznaly, nebo se chystají uznat komunistický režim v Angole.)

Kristovo město Nazaret má komunistického starostu

Neznám "důkazy", které toto velmi vážné obvinění Israele zdůvodnily — byly-li ovšem vubec předloženy. Napadá mi však zeptat se, v kterém parlamentě arabských států — jestli takovou instituci, řádně zvolenou, vůbec znají — jsou zastoupeni příslušníci israelské menšiny? V "knesetu", zákonodárném sboru Israele, sedí totiž i Arabové. V Nazaretě byl nedávno zvolen starostou arabský poslanec-komunista. Jestlipak v arabských zemích a ve státech, které oficiálně zmíněnou rezoluci předložily, existuje podobný případ, že by představitel opozice proti vládě volbami získal tak vlivné funkce? K iniciátorům žaloby na "masové zatýkání" patřili mimo jiné představitelé Castrovy Kuby a Indie diktátorky Gandhiové . . .

Popsaný případ je však především dalším dokladem, jak todnes chodí na půdě nejdůležitější mezinárodní organizace. Před časem se vyhověło žalobníkům na Jiho-africkou republiku a odhlasovalo se její politické zatracení. Dnes je na řadě Israel — kdo zítra? Co si na koho vymyslí hlasovací mašina, jejíž páčky obsluhují páni oleje, castrovci, polní maršálek z Ugandy a také ovšem vynálezci "archipelagu Gulag"?

Israel je předmětem jejich pozornosti jenom pro dnešek; mají vyšší cíle.

Jižní Amerika: "Důležité bojiště proti imperialismu."

Tak nadepsal jednu ze svých úvah na latinsko-americké téma pražský komunistický deník RUDÉ PRÁVO. V tisku zemí ovládaných Sověty v poslední době takových "rozborů" situace v jižní části našeho kontinentu až nápadně přibývá a tak nemůže být na škodu si připomenout některé jejich myšlenky. Tím spíše, že jsme v právě minulých dnech slyšeli a četli tolik zpráv o devítidenní cestě Henry Kissingera šesti států Latinské Ameriky, která měla napomoci řešení různých problémů, jež ve vztazích mezi těmito zeměmi a Spojenými státy existují.

Jedním z nich je například otázka panamského průplavu, který podle smlouvy z listopadu 1903 spravují Spojené státy. Podle ruského komentátora Jurije Gvozděv-a, cituji, "proměnil Pentagon tuto koloniální enklávu v dojnou krávu monopolů a vojenské nástupiště ohrožující bezpečnost zemí tohoto kontinentu. Ve Washingtoně se marně pokoušejí předstírat — (píše Gvozděv dál) —, že vyřešení panamského problému je téměř vnitřní záležitostí USA. Hrubé pošlapávání zásad nevměšování a sebeurčení v této oblasti znepokojuje Latinskou Ameriku a celý svět. Na tuto skutečnost je soustředěna bedlivá pozornost Organizace Spojených národů." - Poděkujme továryši Gvozděv-ovi za nápověď, o čem že se třeba může někdy v budoucnu "hlasovat" v OSN . . .

V Chile samozřejmě — podle názoru Sovětům poplatných novinářů — "panuje fašistický teror". Jsou údobí, kdy komunistický tisk takřka denně uveřejňuje "protesty proti nelidskému věznění generálního tajemníka komunistické strany Chile Luise Corvalána". (Zažente z hlavy vzpomínku na 178 osob, které byly podle úředního přiznání z března 1969 popraveny v Československu "za politické delikty" v době mezi únorem 1948 a prosincem 1952; byl mezi nimi i bývalý generální tajemník KSČ Rudolf Slánský.)

Celkově viděno — říká úvodem odstavce připomenutá úvaha RUDÉHO PRÁVA — se v Latinské Americe prý "zvyšuje přitažlivost a revolucionizující vliv socialistických myšlenek." "Obrovský vliv" má údajně "na revoluční proces a myšlení národů těchto zemí revoluce na Kubě". A dále pak se dovídáme: "Ukázalo se v praxi jako nereálné, aby se USA postavily do čela reforem, které by 'kontrolovanou mírovou revolucí' podpořily vývoj kapitalismu, předešly radikální lidové revoluci 'zdola' a současně upevnily pozice USA." Pochvaly se v citovaném článku dostalo "nastolení a upevňování antiimperialistických režimů v Peru, Panamě a Ekvádoru".

Tak tedy víme, na čem jsme podle názoru komunistů — a můžeme nyní porovnávat s tím, co jsme se dověděli o výsledcích cestování našeho státního sekretáře po Latinské Americe.

Indie: Další diktátorský režim v Asii

Minulý týden bylo oznámeno, že Spojené státy zrušily hospodářskou pomoc Indii ve výši $75 miliónů, schválenou Kongresem pro letošní rozpočtový rok, a že se zároveň uvažuje o pozastavení stejné částky, která měla být splatná po 1. říjnu tohoto roku. Mluvčí Státního departmentu prohlásil, že jde o rozhodnutí, které ovlivnil a "řada incidentů, jež od jara 1975 narušily americko-indické vztahy". Smluvní závazek USA, prodat Indii v průběhu rozpočtového roku na dlouhodobý a nízkdo-procentní úrok ve výši $100 miliónů americké obilí, zůstává však v platnosti. —

Zmíněné incidenty se začaly povážlivě množit zvláště po loňském červnu, kdy ministerská předsedkyně Indira Gandhiová vyhlásila v zemi "výjimečný stav". Jeho důsledkem bylo mimo jiné zostření cenzurních opatření i pro zahraniční novináře, jimž se někteří američtí reportéři nechtěli podrobit a byli proto vypovězeni a jejich domácí spolupracovníci pozatýkáni. V projevech a činech paní Indiry a tlumočníků jejího mínění — (státní rozhlasová a televizní společnosti "All India Radio" se dnes jinak neřekne, než "All Indira Radio") — se tvrdé. Spojeným státům nepřátelské náhledy rozmnožily natolik, že Washington k nim těžko mohl mlčet a nejednat.

Desáté výročí svého ministerského předsedování, připadající na začátek letošního roku, připomenula Indira Gandhiová velmi osobitým způsobem, kterým v praksi ukázala, jak daleko jdou její časem vyzrálé sympatie pro totalitní (konkrétně sovětský) režim.

Indie sestává z 18 států a devíti teritorií s vlastními vládami a zákonodárnými sbory. Začátkem února převzala Kongresová strana — nástroj Gandhiové — moc v dalším z nich, v Tamil Nadu, a kdy ji převezme v posledním státě, v Gujaratu, je otázkou blízké budoucnosti. V lednu resp. v únoru schválily obě komory federálního parlamentu nová ostrá opatření proti svobodě tisku a slova vůbec. V průběhu trvání výjimečného stavu bylo podle věrohodných odhadů pozatýkáno na 100,000 odpůrců režimu, mezi nimi prý "nejméně" 30 poslanců-příslušníků opozice. Takto "zjednodušené" poměry umožnily paní Gandhiové odložit volby a prodloužit působnost dosavadního parlamentu o další rok do března 1977; z jednoho roku mohou být ovšem za dané situace lehce dlouhá léta . . . Jeden ze zbylých opozičních politiků nazval tyto poslední akce centrální indické vlády "znásilněním ústavy".

Že paní Gandhiová přibrala začátkem ledna ku svým funkcím i úřad ministra obrany, a že se v polovině minulého měsíce při zahájení 25. "Pugwašské konference o vědě a světových problémech" v Madrasu vyslovila pro pokračování indických pokusů s nukleárními náložemi — to připomínám k dokreslení dnešního vývoje v Indii. Ještě je možné dodat, že v politickém životě země se v posledních měsících vynořila postava, která je veřejným míněním pokládána za možného nástupce ministerské předsedkyně. Jde o jejího 29-letého syna Sanjay Gandhi-ho. Zatím je oficiálně jen výrobcem lidového vozíku vlastní konstrukce (značka "Maruti", cena $2.800) a členem výkonného výboru mládeže Kongresové strany. Požívá však privilegií příslušníka nejužšího vedení státu. —

Všechno je možné, když se demokracie rozpadá v trosky.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

February 28, 1976 — Vol. I, No. 9

Rada svobodného Československa

Dne 29. ledna 1976 na tiskové konferenci v Praze kapitán Pavel Minařík odhalil, jak se mu v roce 1968 podařilo získat zaměstnání v Radiu svobodná Evropa v Mnichově a jak tam až do nedávné doby působil jako agent čs. výzvědné služby.

Vedle standardního obvinění Radia svobodná Evropa z podvratné propagandy a jeho vedoucích amerických a československých pracovníků coby agentů CIA a vedle útoku na Čs. poradní sbor v západní Evropě se Minařík soustředil na Radu svobodného Československa.

Minařík podal zprávu o návštěvách zástupců Rady, předsedy výkonného výboru Mojmíra Povolného a politického tajemníka Jiřího Horáka, na Státním departmentu; o jejich poradách s Lane Kirklandem, po presidentu Meanym, nejvyšším funkcionářem americké odborové ústředny AFL-CIO, a s pracovníky Demokratické strany pro národnostní otázky; o dopise presidenta AFL-CIO George Meanyho Radě svobodného Československa, v němž vyjádřil svou plnou podporu jejího úsilí; o memorandech a prohlášeních Rady, uveřejněných čelnými členy amerického Domu representantů a Senátu v úředním věstníku Congressional Record; a o prohlášení amerických profesorů čs. původu u příležitosti 30. výročí konce Druhé světové války, jež se dožadovalo splnění všech závazků a slibů, které byly spojenci dány evropským národům, a zejména osvobození všech politických vězňů v Československu.

Na získání těchto zpráv nepotřeboval Minařík žádného zvláštního výcviku ani krycího zaměstnání v Radiu svobodná Evropa, neboť všechny tyto informace byly Radou samotnou běžně zveřejňovány v jejích vlastních publikacích a tiskových zprávách.

Zcela vymyšlené a lživé je však Minaříkovo vysvětlení činnosti Rady svobodného Československa. Za prvé dokumenty Rady dokazují zcela jasně, že Rada se nestaví proti myšlence evropské bezpečnosti a spolupráce, ale že trvá na tom, aby komunistické země včetně Československa plnily bezvýhradně závazky Závěrečného aktu z Helsinek, zejména pokud jde o specifická lidská práva a svobody. Rada plnění těchto ustanovení pečlivě sleduje a na každé jejich porušení čs. vládou upozorňuje všechny signatáře této mezinárodní dohody.

Za druhé je lživé Minaříkovo tvrzení, že akce Rady jsou inspirovány nebo dokonce organizovány Radiem svobodná Evropa. Rada je nezávislá organizace čs. demokratických exulantů. Chápeme však, že komunistický agent a jeho zaměstnavatelé, kteří jsou sami jen agenty Sovětského svazu, si nedovedou představit, že ve svobodném světě je taková nezávislost nejen možná, nýbrž pro čs. exilové pracovníky podstatná a zásadní.

Konečně Minaříkova tisková konference znova dokazuje, že výzkum, zpravodajství a činnost Rady svobodného Československa v ničem nezkresluji ani situaci v Československu ani postoj čs. komunistického režimu, který se s otázkou základních práv a svobod pro československý lid nedovede vypořádat jinak, než že obviňuje druhé z jejich ohrožování.

DROBNÉ ZPRÁVY

Chicago. — Skupina veterinářů z university Purdue varuje rodiče, aby nedovolovali svým dětem nechávat se lízat od psu a koček, protože bylo zjištěno, že tato zvířata je mohou snadno nakazit bakteriemi druhu "salmonella". Infekce těmito bakteriemi se projevuje zvracením, průjmem a vysokou horečkou; také může vést k některým vážným nemocem: k tyfu, paratyfu, otrávení potravinami atd. Velké nebezpečí nákazy bakteriemi salmonella existuje v každé kuchyni, kde není dbáno čistoty.

Hamburg. — Nedaleko Hamburgu v Západním Německu byla zahájena stavba největšího urychlovaše atomických částic světa, jehož průměr bude obnášet 1.43 míle. Toto ústředí pro studium elektronu zcela nového pojetí bude stát 40 milionů dolarů a má být dokončeno v roce 1979. Mezinárodní odborníci očekávají od tohoto urychlovače nové poznatky v oboru mikrostruktury hmoty.

Brusel. — V zemích Evropského společenství je asi 5 milionů nezaměstnaných. V Německé spolkové republice je 4% nezaměstnaných, ve Francii 4.7%, v Itálii 5.9%, v Holandsku 4.5%, v Belgii 6%, v Lucembursku 0.4%, v Britsku 4.6%, v Irsku 9.5% a v Dánsku 4.2%. Ve všech těchto zemích bylo v roce 1965 průměrně 1.9% nezaměstnaných, v roce 1970 pak 2.1% a v roce 1975 už 4.8%.

Washington. — V druhé polovině března státní tajemník Kissinger podnikne cestu po Africe, kde navštíví Nigerii, Keňu, Zambii, Zaire a Tanzánii. Tento svůj úmysl vyjevil po rozmluvě s africkými diplomaty o krizi v Angole.

Sydney. — Na ostrově Bougainville, kde jsou obrovská ložiska měděné rudy, se domorodci vzbouřili proti vládě Papuy-Nové Guiney. Administrátor centrální vlády byl přinucen k útěku. Vláda tam poslala vojsko, aby povstání rozdrtilo. Papua-Nová Guinea obdržela nezávislost od Austrálie 16. září 1975.

Teheran. — Ačkoliv Iran dostává velmi bohaté příjmy z prodeje svého oleje, 90 procent jeho obyvatel dosud žije ve velké chudobě. Bydlení, vyživování, lékařské ošetření a školní vzdělání lidu jsou velmi nedostačující. Šach Reza Pahlevi se rozhodl učinit do dvanácti let z Iránu pátou světovou velmoc a proto věnuje státní příjmy hlavně na zbrojení a na rozvoj průmyslu. Svým poddaným slibuje ve výmluvných proslovech zářnou budoucnost Iránu.

Budapešť. — V Maďarsku jsou školní děti rozděleny na šest kategorií podle jejich třídního původu: 1) děti obyčejných dělníků; 2) děti dělníků, vykonávajících některou vedoucí funkci; 3) děti zemědělských dělníků; 4) děti zemědělských dělníků, kteří vykonávají vedoucí funkci; 5) děti rodičů, jichž práce není manuelní; 6) děti řemeslníků a maloobchodníků.

Grochenzell, Záp. Německo. Jeden dvanáctiletý, průměrně dobrý a svědomitý student přinesl v pololetí slabší známky než obvykle. Když mu matka za to vyčinila, odešel do svého pokoje a tam se oběsil páskem. Rodiče musí dát pozor, aby nežádali od svých dětí více, než tyto jsou schopny vykonat.

Londýn. Jednání mezi Islandem a Britskem o lovu ryb uvnitř 200 mil široké zony kolem Islandu byla přerušena. Londýn poslal do těchto vod dvě vojenské fregatky na ochranu britských rybářských lodí, jimž bylo britskou vládou opět dovoleno v těchto vodách lovit. Islandská vláda hrozí přerušením diplomatických vztahů s Londýnem a opuštěním NATO.

Tokio. — Zvyky se mění jen zvolna. Japonská vláda se vloní na podzim rozhodla nalézt vhodnou ženu, která by mohla přijmout funkci velvyslankyně. Doposud žádná Japonka neprojevila o tento úřad zájem.

Duesseldorf. — V Německé spolkové republice vynalezli chemikálii, jejímž postřikem bude možno chránit povrch stavitelských památek před erozivní činností vody, vzduchu a nečistot. Nyní byly touto chemikálií postříkány některé části gotické katedrály v Kolíně nad Rýnem, ohrožené povrchovým rozpadáváním.

Rio de Janeiro. — V Altamira v severobrazilském státě Para zemřel Brazilec Doroteu de Souza ve velmi vysokém stáří. Úředně se prý zjistilo, že se narodil 4. dubna 1808 ve státě Goias. Odpovídá-li tento nález skutečnosti, pak Souza zemřel ve věku 168 let. Téhož věku se prý kdysi dožil na Kavkaze v Sovětském svazu jakýsi Myslimov. Nezvratné důkazy o věku těchto dvou lidí však neexistují.

Vatikán. — Podle prohlášení biskupa Antonio Mazza, generálního tajemníka svatého roku 1975, musil Vatikán doplatit na organizování svatého roku "několik set milionů lir" neboli několik set tisíc dolarů. Tento svatý rok tedy nebyl pro Svatou Stolici zdrojem bohatých příjmů, jak to rozhlašoval levicový italský tisk. Do Říma přijelo celkem 8.7 milionu poutníků, z nichž bylo 2.5 milionu cizozemců.

Stuttgart. — Podle sdělení Evangelické biblické společnosti ve Stuttgartě bylo Písmo sv. v roce 1975 přeloženo do 28 nových jazyků. Celá bible byla dosud přeložena do 261 jazyků a samotný Nový zákon byl přeložen do dalších 384 jazyků.

Delhi. — Podle prohlášení politické opozice je prý v Indii asi 100.000 politických vězňů. Opozice by prý chtěla vyjednávat s vládou Indiry Gandhiové, avšak "všechny dveře jsou zavřeny". Ústavními cestami nic nezmůže a proto chce užít ve své akci proti vládnoucí partaji Kongresu metody trpného odporu, jíž kdysi Gandhi úspěšně užil proti Britům.

Peking. — Předseda Mao prohlásil, že třídní boj mezi buržoasií a proletariátem v rudé Číně bude nadále pokračovat. I mnozí vysoce postavení komunisté prý nerozumějí správně revoluční ideologii a budou muset prodělat další jednoroční až dvouroční kurs marxismu.

San Francisco. — Nejhlubší olejový vývrt světa — 4.5 mil hluboký — byl vykonán společností Standard Oil of California na hranicích mezi Texasem a Oklahomou. Trval 348 dnů a stál 3.3 milionu dolarů. Zmíněná společnost uvedla tento vývrt jako praktický příklad toho, co bude nutno v budoucnu vynaložit pro objevení nových ložisk zemního oleje.

Londýn. — Britská vláda zakázala odjíždění nových britských žoldnéřů do Angoly a vyzvala ty, kteří už odjeli, k návratu domů. Sama asi brzy poskytne diplomatické uznání režimu MPLA. Zairská vláda už dříve zakázala cizím žoldnéřům pro Angolu užívat Zairu jako průchodní země.

Paříž. — Po incidentu zajetí francouzského školního autobusu teroristy v území Afars a Issas na hranicích Somálska a po osvobození zajatých dětí francouzskými ostrostřelci došlo k napětí mezi Somálskem a Francií. Při tomto incidentu somálští vojáci zahájili palbu proti Francouzům. Následkem tohoto napětí Francie zvýšila svou vojenskou posádku v Djibuti z 800 na 4000 vojáků.

Port Stanley. — U Falklandských ostrovů při jižní Argentině, jež Britsko obsadilo před sto lety, na něž si Argentina činí nároky, došlo k přestřelce mezi argentinskou válečnou lodí a britskou studijní lodí, která zkoumá mělké mořské dno nedaleko těchto ostrovů. Obě země si pak poslaly diplomatickou cestou ostré noty. Argentina tvrdí, že britská loď se nacházela uvnitř argentinských vod, které byly rozšířeny až do vzdálenosti 200 mil od břehů; Britsko však toto jednostranné usnesení Argentiny neuznává platným. Znalci nevylučují možnost, že v mořském dnu při těchto ostrovech existují ložiska zemního oleje.

Paříž. — Ve městě Chalons-sur-Marne bylo v noci při spánku otráveno kysličníkem uhelnatým šest osob — rodiče a čtyři z jejich pěti dětí. Jejich kočka totiž spadla do komína a zacpala odchod kouře z kamen.

Milán. — V Miláně v Itálii byl unesen průmyslník Carlo Alberghini. Čtyři ozbrojení muži ho u jedné benzinové pumpy násilně odvlékli do svého auta a pak ujeli. Je to už čtvrtý únos bohatých Italů v tomto roce.

Baujul. — Malá západoafrická země Gambie, bývalá britská kolonie — dlouhá 280 mil, široká 28 mil a čítající půl milionu obyvatel — se stává cílem četných turistů. Ačkoliv má 375,000 krav, v hlavním městě Baujul je pro turisty k dispozici pouze práškové mléko, dovezené z Evropy. Chyběji totiž potřebné nádoby a vhodné dopravní prostředky pro přepravu čerstvého mléka z venkova do hlavního města.

Elath, Izrael. — Skupina západoněmeckých archeologů studuje staré měděné doly a pece, ležící 18 mil od přístavu Elath na Rudém moři. V těchto dolech dobývali měď už 3500 let před Kristem Egypťané, pak za krále Šalamouna Izratelité a později Římané; dnes tam znovu dobývají měď Izraelité, ovšem moderními prostředky.

TIRANA. — Podle nové albánské ústavy státní občané Albánie nebudou napříště platit žádné daně. Není to nutné, protože všichni občané jsou zaměstnanci státu, který jim dává tak nízké mzdy, jaké chce. Náboženské společnosti nejsou ani v této ústavě uznány. Stát však podporuje atheistickou propagandu.

JERUZALÉM. — Izraelský ministerský předseda Rabin vytkl v Jeruzalémě při interview papeži Pavlu, že prý se veřejně nezastal křesťanů v Libanonu, a že Vatikán i celý křesťanský svět mlčely, když se posledních osm měsíců v Libanonu bojovalo a bylo tam zabito 8,000 lidí. Izrael prý nebude přihlížet nečinně v případě, že se v Libanonu situace znatelně zhorší. Ve skutečnosti papež Pavel velmi často projevil hlubokou starost o vývoj událostí v této zemi a neopomenul učinit to, co jako duchovní autorita učinit mohl.

WILLIAMSVILLE, N.Y. — Šestiletá Rachel Steinhartová čekala v tuhém mrazu na školní autobus a z nudy začala lízat železný sloup pouliční lampy. Za malou chvíli ji jazyk k sloupu přimrzl. Jeden chodec přivolal sanitní službu, která pak osvobodila Rachelin jazyk tím, že sloup byl na tom místě polit teplou vodou.

ANCHORAGE. — Na sopečném ostrově sv. Augustina při Aljašce, vypínajícím se 4,000 stop nad mořem, došlo k několika sopečným výbuchům. Masy lávy byly vyhozeny do výše několika mil a vítr zanesl sopečný popel až do Anchorage, vzdáleného 180 mil, a do Cordoba, vzdálené 320 mil.

VROUCÍ VZPOMÍNKA

— 1972 — 3. BŘEZNA — 1976 —

V tvém srdci stále domovem
jará svěžest mládí byla,
vždyť víra v život věčný v něm
a v Lásku věčnou hárala.

Tuto středu, 3. března 1976, už tomu budou čtyry roky, kdy nám odešel na věčnost ke svému Tvůrci a Pánu všehomíra, náš drahý manžel, tatínek a dědeček,

p. ONDŘEJ MOJSIJÁCHA,

ředitel kůru ukrajinského pravoslavného kostela svatých Petra a Pavla, 9200 S. Avalon Ave., Chicago, Ill.

V neděli 29. února 1976 v 10:30 hod. dopol. bude obětována mše sv. za spásu jeho duše v kostele sv. Prokopa na 18. a Allport ul. v Chicagu.

Všichni, kdo jste jej znali, vzpomeňte si laskavě na něho v modlitbě s námi.

KRISTINA MOJSIJÁCHOVÁ, manželka;
KRISTINA JAHNOVÁ a XEŇA LÁLOVÁ, dcery;
ELIŠKA, BARBORKA a KRISTÝNKA, vnučky.

DOBA BĚHEM ROKU

8. NEDĚLE "BĚHEM ROKU".

MODLITBA: Prosíme tě, Bože, dej, — ať svět uzná tvůj řád a dojde pokoje, — aby ti církev mohla sloužit beze strachu — a v radostné oddanosti. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE. (Iz. 49:14-15)

Sión říká: "Hospodin mě opustil, Pán na mne zapomněl." Copak může žena zapomenout na své nemluvně, není ji líto plodu vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece na tebe nezapomenu!

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM. (1 Kor. 4: 1—5)

Bratři! Ať se na nás každý dívá jako na Kristovy služebníky a správce Božích tajemství. A když tedy někdo něco spravuje, požaduje se ovšem od něho, aby bylo na něj spolehnutí.

Mně na tom pramálo záleží, abych dostal posudek od vás nebo od nějakého jiného lidského soudu. Ale ani já sám o sobě úsudek nepronáším. Moje svědomí mi sice nic nevyčítá, ale tím ještě není vynesen rozsudek v můj prospěch. Úsudek o mně patří Pánu.

Proto už nic nesuďte předčasně, než přijde Pán. On také vynese na světlo věci, které jsou dosud ukryty v temnotách, a učiní, že bude zřejmé, jaké kdo měl úmysly. A teprve tehdy může každý dostat od Boha chválu, jaká mu náleží.

EVANGELIUM PODLE SVATÉHO MATOUŠE. (Mt.6: 24—34)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo; neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?

Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se starat?

A o oděv proč si děláte starosti? Podivejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou — a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?

Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

Nedělejte si starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení."

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

Pokračování

Buď'me vděční i za hořký lék.

Jsou i věřící křesťané, kteří se horší, když slovo dotkne se jich na citlivém místě. Zapomínají, že kněz má býti ve svém úřadě především lékařem duší. Léčení nemocných však se neobejde bez hořkých léků a bez říznutí operačním nožem. Vděčnost vůči knězi jest důkazem, že katolický křesťan jest dobře pamětliv slov Ježíše Krista k apoštolům a jejich nástupcům: "Kdo vás slyší, mne slyší, a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá, kdo však mnou pohrdá, pohrdá tím, jenž mne poslal." Luk. 10. 16.

Není vdova jako vdova.

O vdově sareftské zmiňuje se Ježíš Kristus: "Vpravdě pravím vám: Mnoho vdov bylo v lidu izraelském za dnů Eliášových, když nebe se zavřelo po tři léta a šest měsíců, takže hlad veliký nastal po vší zemi, a k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, leč do Sarefty Sidonské k ženě vdově." Luk. 4, 25. Proč asi? Vdova sareftská byla sice pohankou, cítila však jak dovedla Hospodina a ve veliké úctě měla jeho proroky. Byla vdovou počestnou a neměla jiné touhy a snahy nežli dbáti o svoji domácnost a uchrániti svoji rodinu před hladem. Jak při veliké své bídě důvěřovala v moc a v pomoc Boží, poznáváme z toho, že okamžitě uposlechla vyzvání Eliášova a podělila se s ním o zbytek jídla.

Vdova ze Sarefty je krásným vzorem vdovám křesťanským. Jakoby v duchu na ni pohlížel, píše sv. Pavel Timoteovi: "Vdovy měj v úctě, ty totiž, které jsou vskutku vdovami. — Ta, která jest skutečně vdovou a osamělou, složila svou naději v Boha a trvá na prosbách a modlitbách dnem i nocí. Ta však, která žije v rozkoších, jest za živa mrtva. A toto přikazuji, aby byly bez úhony. I. Tim. 5, 3—7.

Ke slovům apoštolovým netřeba zajisté ničeho přidávati.

ELIÁŠOVA OBĚŤ.

Eliáš před Achabem — Eliášův boj a vítězství nad kněžími Baalovými — Sucho přestalo.

Po mnohých dnech oslovil Hospodin Eliáše — léta třetího — a řekl: "Jdi a ukaž se Achabovi, bych dal déšť na zemi!" Šel tedy Eliáš, aby se ukázal Achabovi.

Byl pak hlad veliký v Samaří. I povolal Achab Abdiáše, vladaře domu svého. — Abdiáš ctil velmi Hospodina, neboť když Jezabel proroky Hospodinovy, vzal on sto proroků a skryl je po padesáti v jeskyních, a živil je chlebem a vodou.

A řekl Achab Abdiášovi: "Jdi do země ke všem studním vod a do všech údolí, zdali bychom kde mohli nalézti trávy, a zachovati koně a mezky, by všecek dobytek nezahynul." I rozdělili si krajiny, by je zchodili. Achab šel jednou cestou sám, a Abdiáš druhou také sám.

Když byl tak Abdiáš na cestě, potkal se s ním Eliáš. Poznav ho, padl na tvář a řekl: "Jsi ty to, pane můj, Eliáš?" On mu odpověděl: "Jsem. Jdi a pověz pánu svému: "Je tu Eliáš."

Onen však řekl: "Čím jsem zhřešil, že vydáváš mne, služebníka svého, v moc Achabovu, aby mne zabil? Jakože živ je Hospodin, Bůh tvůj! Není národa ni království, kam by neposlal pán můj hledati tebe! A když odpověděli všichni: "Není ho tuto," požádal přísahy ode všech království a národů, že tě nelze nalézti. A ty nyní pravíš mi: "Jdi, a pověz pánu svému: "Eliáš je tu." Odejdu-li od tebe, duch Hospodinův mohl by tě zanésti kdož ví kam. A přijdu-li a oznámím-li to Achabovi, on pak tě nenalezne, zabije mne. Služebník tvůjctí přece Hospodina od svého mládí. Nebylo zvěstováno tobě, pánu mému, co jsem učinil, když Jezabel zabíjela proroky Hospodinovy, že jsem skryl z proroků Hospodinových sto mužů, po padesáti v jeskyních, a živil jsem je chlebem a vodou? A nyní ty pravíš: "Jdi a pověz pánu svému: "Je tu Eliáš", aby mne zabil?"

I řekl Eliáš: "Jakože živ je Hospodin zástupů, před jehož obličejem stojím! Dnes ukáži se jemu!"

Šel tedy Abdiáš vstříc Achabovi, a zvěstoval mu to. I šel Achab vstříc Eliášovi, a když jej uzřel, řekl: "Zda ty nejsi ten, který kormoutil Israele?"

On však řekl: "Já jsem nezkormoutil Israele, ale ty a dům otce tvého, kteří jste opustili příkazy Hospodinovy a šli jste za Baaly. Nyní však pošli a shromáždi ke mně na horu Karmel všechen lid israelský, jakož i čtyři sta padesát proroků Baalových, kteří jedí se stolu Jezabelina."

Poslal tedy Achab ke všem synům Israelovým, a shro-

Pokračování na str. 5.)

Hovory o víře

(Pokračování z min. čísla.)

Jde však o důležitou otázku: jak je to s lidmi, kteří před narozením Ježíšovým nebo i dnes nevědí ničeho o vykoupení lidstva? Také pro tyto lidi Kristus zemřel a vstal zmrtvých. Jako velekněz Nového zákona také za ně se obětoval a přimlouvá se u svého Otce v nebi. Osobně i lidé, kteří nezaviněně nevědí o Vykupiteli, mohou dojíti spásy, neboť Boží milost v jejich nitru budí zbožnou touhu po Bohu a jeho spáse. Jestliže se řídí hlasem svého svědomí, pak dříve nebo později, někdy až v hodince smrti, dává Bůh i pohanům dostatečný vhled do svého plánu spásy, aby se rozhodli pro svou spásu. A tomu říkáme křest žádosti, jejž mohou přijati za uvedených podmínek zbožní pohané..

V jakém smyslu je tedy církev katolická samospasitelná? Je nám zřejmé, že "v nikom jiném není spásy; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom mohli býti spaseni", tak čteme ve Skutcích apoštolských (4, 12). Jedině ve jménu Ježíše Nazaretského můžeme býti spaseni. On však své dílo spásy svěřil před svým nanebevstoupením sboru apoštolskému, aby kázáním, odpuštěním hříchů, svátostmi pomáhali lidem k dosažení spásy. Z apoštolů toto pověření přešlo na jejich nástupce biskupy a jejich pomocníky kněze a tak tomu je dodnes. Tedy církev katolická neboli obecná je Kristovým ústavem spásy. Jedině v ní možno dojíti řádnou cestou spaseni. Proto sv. Cyprián píše: "Nemůže míti Boha za otce, kdo nemá církev za matku" (De cath. eccl. unitate, hl. 6). Od něho pochází zásada: "Mimo církev není spásy". Podobně sv. Jeroným zdůraznil: "Kdo by nebyl v archě Noemově (církvi), zahyne za potopy"! (List 15, 2). Během staletí však se oddělily od všeobecné církve společnosti křesťanské (denominace), jež spasitelnou moc z Krista a z Ducha svatého mají v držení jen částečně. O církvi pravoslavné dlužno říci, že z hlediska ústavu spásy je katolická a má všechny prostředky posvěcující jako církev katolická.

Protestantské církve však některé prvky katolicity ztratily. Mají jenom některé svátosti, nemají svěcení kněžského a biskupského. Opírají se jedině o Písmo svaté a většinou se omezují na svátost křtu. Z toho důvodu oddělené církve, protože si uchovaly aspoň hlavní prvky katolicity, mají i podíl na spasitelném díle církve katolické z moci Kristovy. Je to ovšem za předpokladu, že příslušníci oddělených denominací žijí v dobré víře, že jejich mateřská

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

máždil proroky ty na horu Karmel.

Eliáš pak přistoupiv ke všemu lidu, řekl: "Dokud kulhati budete na dvě strany? Je-li Hospodin Bohem, jděte za ním. Pak-li Baal, jděte za tímto."

Lid mu neodpověděl ani slova.

I řekl opět Eliáš k lidu: "Já jsem samojediný zbylý z proroku Hospodinových. Proroku však Baalových je čtyři sta padesát mužů! Buďte nám dáni dva býci. Oni nechať vyberou si býka jednoho, ať ho rozsekají na kusy a vloží na dříví, ale ohně ať nepodkládají. Já pak připravím býka druhého, vložím na dříví, ohně pak nepodložím. Vzývejte vy jména bohu vašich, a já vzývati budu jméno Hospodina mého. A Bůh, který ukáže ohněm, že nás vyslyšel, ten budiž Bohem!"

Všecek lid ujav se slova, řekl: "Velmi dobrý to návrh!"

Řekl tedy Eliáš prorokům Baalovým: "Vyberte si býka jednoho a připravte ho nejprve vy, neboť je vás více, a vzývejte jména bohů vašich, ale ohně nepodkládejte."

I vzali býka, kterého jim dal, připravili ho a vzývali jméno Baalovo od jitra až do poledne, říkajíce: "Baale, vyslyš nás!" Ale nebylo slyšeti hlasu ni odpovědi. A skákali kolem oltáře, který byli udělali.

Když bylo již poledne, posmíval se jim Eliáš, řka: "Křičte hlasitěji, jeť bůh. Snad rozmlouvá s někým, nebo je v ložnici, nebo cestuje, nebo snad spí, a třeba ho vzbudit!"

Křičeli tedy náramným hlasem, řezali se dle obyčeje svého meči, a bodali se oštěpy, až byli všichni zakrváceni. Když pak bylo již po poledni a zatím co zuřili, přicházel čas, kdy bývá podávána obět', když však nebylo slyšeti hlasu ani odpovědi, když tedy nikdo nevyslýchal těch proseb-níků, řekl Eliáš všemu lidu: "Pojďte ke mně!"

Když lid k němu přistoupil, opravil oltář Hospodinův, který byl zbořen. Vzal totiž dvanácte kamenů dle počtu kmenů synu Jakoba, kterého oslovil kdysi Hospodin, řka: "Israel bude jméno tvé!" vystavěl z těch kamenův oltář ve jménu Hospodinově, udělal strouhu kolem oltáře, zšíří asi dvou brázd, narovnal dříví, rozsekal na kusy býka, vkla-dl je na dříví a pravil: "Naplňte čtyři džbány vodou a vlijte na celopal i na dříví!" A dále pravil: "Učiňte totéž po druhé!" Když to podruhé učinili, řekl: "Ještě po třetí totéž učiňte." Učinili tedy tak po třetí, že tekla voda kolem oltáře plnou strouhou.

Když pak byl již čas, aby obětován byl celopal, přistoupiv Eliáš prorok, řekl: "Hospodine, Bože Abrahamův Isákův a Israelův, ukaž dnes, že jsi ty Bůh Israelův, já pak že jsem služebník tvůj, a že jsem na rozkaz tvůj učinil všecky tyto věci. Vyslyš mne Hospodine, vyslyš mne, by poznal tento lid, že ty jsi Hospodin Bůh, a ty žes obrátil zase srdce jejich!"

I spadl oheň Hospodinův a spálil celopal i dříví i kamení, ano i prst' a vodu, která byla ve struze, strávil. Když to uzřel veškeren lid, padl na tvář a řekl: "Hospodin, ten je Bůh! Hospodin, ten je Bůh!" Eliáš pak jim řekl: "Zjímejte proroky Baalovy, ať ani jeden z nich neuteče!" Když je zjímali, kázal je Eliáš zavésti k potoku Kisonu a zabíti je tam.

Achabovi pak Eliáš řekl: "Vystup, jez a pij, neboť zvuk velikého deště je slyšeti. Vystoupil tedy Achab, aby pojedl a napil se, Eliáš pak vystoupil k vrchu Karmelu, skloniv se k zemi položil tvář svou mezi kolena, a řekl služebníku svému: "Vystup a pohleď proti moři." Když on vystoupil a pohleděl, řekl: "Nic není."

Řekl mu tedy opět: "Jdi tam zpět, a to sedmikráte!" Když pak šel po sedmé; hle, obláček malý jako šlépěje člověka, vystupoval z moře.

I řekl: "Jdi a rci Achabovi: "Zapřež vůz svůj a jeď dolů, by tě nezastihl déšť!"

A sotva že se otočil, hle, nebesa se zatáhla mraky, zdvihl se vítr, a byl déšť veliký. Vystoupiv tedy Achab na vůz, jel do Jezraele. Na Eliáše pak snesla se ruka Hospodinova, že přepásav bedra, běžel před Achabem, až tam, kde se jde do Jezraele. 3. Král. 18.

Kdo je vinen?

Zda ty nejsi ten, který kormoutí Israele?" Těmito slovy uvítal Achab proroka Eliáše. Z jeho slov vyznival veliký hněv. Spatřoval v Eliášovi příčinu sucha a hladu, který tak zkrušil celou zemi. A přece nebyl Eliáš příčinou oné metly Boží, nýbrž byly to hříchy samého Achaba a celého národa israelského, které sucho a bídu jako trest od Boha přivodily.

Tak tomu bývá i dnes. Nerad spatřuje člověk příčinu nějakého zla v sobě. Hledá ji raději mimo sebe. Svaluje vinu na jiné.

Hospodář upadá v dluhy. Hospodářství neprospívá. Příčinu je lehko najíti. Hospodář je marnotratný, je živ nad svoje poměry. Utrácí v hostinci, karbaní, vyjíždí si do měst, kde ve vykřičených domech nechává lehkomyslně těžce vyzískané peníze a zdraví duše i těla.

To všecko, ty pravé příčiny úpadku hospodářství, nechce sám viděti. Nechce připočísti za žádnou cenu vinu svého neštěstí svým hříchům ať už těm jmenovaným nebo ještě jiným: hrubosti a nelásce k starým rodičům, ustavičným nesvárům a sousedům se sousedy a p.

Svaluje vinu na manželku, na služebné, na neštěstí i na Pána Boha. První krok k nápravě je uznání vlastní viny.

V jiném případě: manželům schází rodinné štěstí. Přestávají se míti rádi. Kde je příčina? Jistě v některém z nich aneb snad v obou manželech. Nejsou věrni svým povinnostem. Jeden chyby vyhledává a jich se nechrání a druhý chyb manželových nechce trpělivě snášeti. Jeden svádí vinu na druhého a sám svoji chybu nevidí. Zavčas nutno obrátit než domácnost promění se v peklo.

Rodiče přikrývají svoje dítky. Vždy dovedou vymluviti a omluviti sebe a své dítky. Tak ovšem spěje všecko jejich vychovávání k nejhoršímu.

Hora Karmel a Mariánská poutní místa.

Hora Karmel zůstala navždy památnou. Dnes ji Arabové jmenují horou sv. Eliáše. Na hoře Karmel je postaven světoznámý klášter. Na vrcholku hory v místech, kde podle podání vypravovaná událost se stala, stojí kaplička.

Eliáš kázal, by se Israelité shromáždili na této hoře, protože už dříve bývala považována za posvátnou. Tehdy ctitelé Baalovi ji považovali za svůj majetek. Ve stinných hájích konali tam svoji modloslužbu. Eliáš vyvolil takové místo, se kterého by mohl míti rozhled až nad moře.

Dříve než vykonal obět' Hospodinu, učinil Eliáš shromážděnému lidu důtklivé kázání. "Dokud kulhati budete na dvě strany? Je-li Hospodin Bohem, jděte za ním. Pak-li Baal, jděte za tímto." A lid potichu musil uznati svoje hříchy.

Všimněme si, jak neohroženě si počíná Eliáš. On jediný stojí proti ukrutnému králi, proti čtyř stům padesáti pohanským kněžím a proti tisícihlavému shromáždění. Nebojí se. Kárající jeho hlas hřmí do duše všech těchto lidí. Všichni cítí, že s Eliášem je Bůh. Po té stránce je Eliáš předobrazem sv. Jana Křtitele Ježíše Krista samého, apoštolů, všech budoucích kazatelů a misionářů.

Posvátná hora Karmel je také jakýmsi předobrazem našich posvátných poutních míst. Ten mráček, který se objevil po dlouhé době na obloze, předzvěst to a počátek toužebně očekávané vláhy, úrody a Božího požehnání, pokládali církevní Otcové za předobraz Panny Marie. Když Ona objevila se v dějinách lidstva, počaly se plniti tisícileté tužby lidstva po Vykupiteli, který byl rosou a chlebem s nebe pro vyprahlé a hladovící lidstvo.

Pokračování

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři — nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

Také přispějete v kampani pro katolický tisk, když zašlete jméno některého známého, kterému bude bezplatně zasláno číslo HLASU NÁRODA.

HOVORY O VÍŘE

(Pokračování ze str. 4.)

církev je pravá.

Nekatolický křest'an však, který dojde k závěru, že katolická církev přes všechny svoje nedostatky je jedině pravou církví Kristovou, musí z toho vyvodit důsledek, že se musí také k této duchovní Matce vrátit. Jedině ona je Kristem pověřena a tudíž řádným ústavem spásy. Pokud jde o nekřest'any, dlužno připustit, že i v nekřest'anských náboženstvích Duch svatý působí. V deklaraci druhého sněmu vatikánského o nekřest'anských náboženstvích čteme: "Od nejstarších dob až dodnes nacházíme u různých národů určitý cit pro tuto skrytou sílu —ba dokonce uznávání nejvyššího Božství nebo dokonce Otce. - Církev katolická neodmítá nic z toho, co je pravé a svaté v těchto náboženstvích" (čl. 2). "Bůh chce, aby všichni lidé byli spaseni a přišli k poznání pravdy"— zdůrazňuje Pavel. (1 Tim. 2, 4).

Stručně řečeno: Katolická církev je jedině spasitelnou církví pro toho, kdo ji poznal jako pravou církev. Oddělení křest'ané, kteří jsou přesvědčení o správnosti své mateřské denominace, více méně se podílejí na katolicitě jedině pravé církve Kristovy. Ba i nekřest'ané, žijí-li podle svého svědomí, mohou dojíti spásy z milosti Pána církve, Ježíše Krista, mimo nějž spásy není. Je to jako se sluncem, které dává světlo, teplo a život všemu stvoření.

NEOMYLNOST CÍRKVE.

Neomylnost církevní nesmíme zaměňovat s bezhříšností. Věříme, že církev je neomylná, to jest, že nám hlásá spolehlivě, bez omylu Boží zjevení o víře a mravech. Ale netvrdíme, že církev a tím méně že její jednotliví představitelé: laici, kněží, biskupové, papež jsou bez hříchu. Vždyť již mezi apoštoly Páně Jidáš Krista Pána zradil a sv. Petr ho zapřel, v církevních dějinách se setkáváme s opravdu hříšnými biskupy, ba dokonce též někteří papežové nebyli na výši mravní.

Proto dobře odlišujme: neomylnost v učení víry a mravů a bezhříšnost v praktickém životě. Církev je neomylná, avšak nikoli bezhříšná, i když je svatá, protože její Hlava Kristus stále v ní působí prostřednictvím Ducha svatého.

Jde nám nejprve o neomylnost církve. To souvisí s tím, že křest'anství není učení lidské, nýbrž Boží zjevení. Neboť Boha a jeho spasitelný plán nemůžeme poznat cestou nějakého zkoumání, smyslovou zkušeností nebo měřením, jak je tomu u lidských věd. Základem církevní zvěsti je zjevení Boží, tedy dar Boží, který můžeme přijati jen vírou ve slovo Boží.

(Pokračování)

NAŠIM ODBĚRATELŮM:

Buďte tak laskaví a mějte strpení. Potvrzení o předplatném i darech na tisk Vám pošleme postupně. Při tak rychlé proměně redakce a administrace, při opravách budovy, pomalém stěhování, zaučování se do nových metod tisku — nelze udělat vše najednou. Hlavně nám běželo o to, abychom nemusili příliš dlouho odkládat vydání nových novin, které se neobejde také ještě i pro několik budoucích čísel bez těžkostí. Chceme Vám sloužit, protože to považujeme za nutné a potřebné, abychom si uchovali vzájemné pojítko, jímž noviny určitě jsou.

Víme, že budou mít ještě po celou řadu týdnů své nedostatky. Napište nám o tom, co považujete Vy za nejdůležitější zlepšit, a až nás na to "dělání novin" bude víc, určitě se věci pohnou.

Kdyby se snad stalo, že někomu z Vás předplatitelů "HLAS NÁRODA" nedojde, napište nám, nebo aspoň zatelefonujte — (prozatím ještě na staré číslo NÁRODA na Allport: TA-9-6655).

Buďte tak hodní a pomozte nám "HLAS NÁRODA" rozšířit mezi své přátele a známé. Jistě, že těch 15 dolarů předplatného rádi obětují. Vždyť tu běží o naši společnou věc! Kdyby se tu býval našel někdo jiný, kdo by ty noviny vedl v křesťanském a národním duchu, velmi rádi bychom mu v tom bývali pomáhali. Nikdo se nenašel, tak je děláme sami protože to považujeme za svou kněžskou a národní povinnost.

Přátelé drazí, neodkládejte, prosíme Vás, svou přihlášku s předplatným na odbírání HLASU NÁRODA. Nečekejte, až se bude prodávat na novinových stáncích a v kostelích. Z prodeje novin na ulicích malé národnostní tiskoviny nemají prakticky opravdu žádný užitek. Prodavač dostane za každé prodané číslo deset centů, benzin a plat šoféra při rozvážce pohltí ostatek. Stejně tomu tak je v kostelích. Přesto se však pokusíme H. N. do kostelů a na stánky – na zkoušku — dovážet!

Máme-li si tyto svoje noviny udržet, potřebujeme tedy nutně aspoň tisíc nových předplatitelů. POMŮŽETE NÁM JE SEHNAT? DOKÁŽETE TÍM, ŽE JSTE NA VÝŠI DOBY A ŽE JSTE POCHOPILI, ČEHO NÁM JE V DNEŠNÍ ZÁVAŽNÉ DOBĚ NEJVÍCE TŘEBA. Kdo rychle a ochotně pomáhá, dvakrát dává. Sám se při tom zachraňuje před životní prázdnotou. Nachází při tom své nejlepší já, objevuje svoje zdravé "kořeny", svůj životní směr, a najednou chápe, kam patří. Dostává se mu víry, posiluje se jeho naděje a roste v něm láska k Bohu i k bližním. Uvažujte o tom, a pak laskavě vyplňte tuto přihlášku:

Redakci a administraci "HLASU NÁRODA"
2657-59 S. Lawndale Ave.
CHICAGO, Ill. 60623.

Přihlašuji se za odběratele "HLASU NÁRODA" z přesvědčení, že v dnešní době a za stávající světové situace je pro nás v Americe potřebné a nutné udržet si svoje svobodné noviny s křesťanským světovým názorem.

JMÉNO: _____

ADRESA: _____

Rád bych četl rubriku o: _____

_____

Doporučuji poslat ukázkové číslo
panu
paní
slečně _____

Adresa: _____

Posílám vám oznámku (blahopřání k výročí, inserát)

za $_____

K svému předplatnému přikládám dar na tiskový fond

$_____

Nehodící se škrtněte. Odstřihnete a vyplněnou přihlášku s šekem, vyplněným na "HLAS NÁRODA", zašlete laskavě na adresu: "VELEHRAD", 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Často se vede diskuse o tom, jak máme správně držet volant. Je celá řada způsobů jeho držení, každý řidič si **navykne jeden a o něm tvrdí, že je nejlepší. Ať už se rozhodneme pro ten či onen, vždy musí platit zásada, že volant držíme pevně a oběma rukama.**

Držení volantu jednou rukou při jízdě, zatímco si svlékáme vestu nebo rozpínáme košili, nebo zatímco druhá ruka hledá nějakou hudbu v radiu nebo připravuje sousto do úst, se nemusí někdy vyplatit. Právě tak jako kouření cigarety. Její obsluha, zapalování a oklepávání popela během jízdy může mít tragické následky.

Nedávno bylo ve francouzském tisku popsáno šest hlavních způsobů držení volantu. Z nich lze prý také soudit na charakter a jednání řidiče.

1. Jedna ruka na ramenu, druhá na kruhu volantu.

Všechno ve vašem chování ukazuje na povahu jemnou, pečlivou, na eleganci a oblibu v pohodlí. Vaše vztahy k lidem a událostem jsou jasné, zdvořilé, slušné. Vaše mysl je otevřená a zvídavá, máte smysl pro hodnoty, náklonnost pro krásu a určitou uměleckou citlivost. Vybíráte si velmi pečlivě své přátele. Posloucháte je a nerozpakujete se přijímat jejich mínění. Umění a láska zaujímají veliké místo ve vašem životě.

2. Obě ruce na kruhu volantu, poloha 9 hodin 15 minut.

Jste povahy rozumné a vyrovnané, dosáhnete dosti snadno skloubení vašich požadavků s vaší snahou po pořádku a pohodlí. Milujete svobodu ducha, niterný klid, nezatěžujete se malichernými detaily.

Ve společnosti se snadno přizpůsobujete a vaše vztahy k jiným jsou jednoduché, srdečné a bez problémů. Tyto vlastnosti se odrážejí ve vašem rozumném chování stejně jako v lásce a předurčují vás pro šťastné manželství.

3. Obě ruce drží ramena volantu.

Jste podnikavý a energický. Milujete činnost, v níž je hloubka a život. Věříte jenom sobě. Nesnášíte dobře, když se vám události vymknou a když se jedná bez vaší účasti. Rád vedete a jen velmi nerad hrajete podřadnou úlohu.

Jste vytrvalý, ale snaha po vlastnictví a tendence k řevnivosti vám mohou způsobit nepříjemnosti.

4. Obě ruce nahoře volantu, velmi blízko sebe.

V životě vystupujete často se svrchovaností, někdy až s nevlídností. Za tímto chováním se skrývá povaha váhavá, neklidná, někdy úzkostlivá. Máte snahu vyhýbat se velkým problémům. Avšak když jste nucen je řešit, přistupujete k tomu svědomitě, abyste se zbavil nepříjemných pochybností. Vašich přátel je málo, avšak jsou to opravdoví přátelé. V jednání a v lásce postrádáte trochu odvahy a taktu.

5. Obě ruce dole na volantu — podhmatem.

Často váháte zavázat se k něčemu že buď zklamete, nebo budete zklamán. V jednání jste někdy nejistý. Ztrácíte důvěru v sebe, vaše chování je často kolísavé, nerozhodné a neočekávané. Ve vašem zaměstnání střídá se opatrnost s odvahou. Ale vaše upřímnost vás dovede k pevným a užitečným přátelstvím, která vám pomohou uskutečnit a zpevnit vaše sociální postavení.

6. Jenom jedna ruka na volantu, druhá je volně opřena o dvířka.

Žádné pochybnosti — milujete život! Nebo lépe řečeno —baví vás. Sbližujete se snadno s lidmi, kteří se vám podobají — nespoutaní, šťastlivci života. Vaše nenucené chování není výrazem povrchnosti, objasňuje vaši dokonalou znalost sama sebe, vaše mistrovství.

Jak vy držíte volant?

OD NAPOLEONA K ROZHLEDNĚ NA KLETI

Francouzský císař Napoleon Bonaparte (1769 až 1821) byl především vojevůdcem a jeho časté války pohnuly nejen dějinami, ale i pokrokem a vývojem. Jedním z Napoleonových přemožitelů byl rakouský polní maršálek Karel Schwarzenberg, který měl jodíl na vítězství bitvy u Lipska v říjnu 1813 a stíhal poraženého Napoleona až k Paříži, kam pak v březnu 1814 vtrhla spojená vojska. Zúčastněné státy pak poslaly Schwarzenberkovi řády a vyznamenání. Také jeho bratr Josef sice opožděně uctil svého sourozence: v roce 1825, tedy právě před 151 léty, dal na počest jeho vítězství vybudovat rozhlednu na Kleti. Tuto nepstarší českou rozhlednu postavil pelhřimovský rodák Jan Sallaba. Nejdříve v ní bydleli hajní, později byla přistavěna dřevěná chata s hostincem a noclehárnou. Až po mnoha létech se k místu opět upřel veřejný zájem, když v roce 1957 se začal stavět televizní vysílač se stožárem vysokým 116 m. Vysílač patří mezi stálé retranslační stanice Intervize. V létech 1958-1961 byla na Kleti vybudována svépomocí hvězdárna. Vnitřní průměr kopule je 7 m. Fotografují tu sluneční skvrny, malé planety a komety. Klet' (1084 m) je nejvyšším bodem pohoří Blanský les a významným bodem Českobudějovické pánve. Proto je vyhledávaným tudistickým vyhlídkovým bodem, někdy jsou z ní vidět Alpy.

★★★★★★★

Únor je měsícem katolického tisku!

Chcete si uchovat svůj český?

Podpořte laskavě naše snahy.

★★★★★★★

Phone: 181-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Zájezd z Chicaga na Eucharistický sjezd

Drazí přátelé,

jak jistě víte, ve dnech 1—8 srpna bude ve Filadelfii 41. mezinárodní Eucharistický sjezd.

Svatý Otec, dovolí-li mu to jeho zdravotní stav, kardinálové, biskupové, kněží a lidé z celého světa se sejdou ve městě, které je kolébkou naší americké svobody, aby spojeni křesťanskou láskou a svorností uctili Ježíše Krista eucharistického.

Jedná se o to — a bude-li to vůle Boží, tak se to stane —, aby během filadelfského Eucharistického sjezdu byl prohlášen za svatého blahoslavený Jan Nepomuk Neumann, čtvrtý biskup filadelfský, syn české matky a německého otce, rodák z Prachatic v Československu, který se vždy k našemu původu hlásil.

V neděli 8. srpna jednotlivé etnické skupiny budou mít v různých filadelfských kostelích mši svatou v národních jazycích. Pokud máte národní kroje, vezměte si je sebou, abyste v nich mohli jít v procesích, která budou v neděli 8. srpna. Použijte této příležitosti k účasti na Euchar. sjezdu, které se většina z nás dožije jen jednou v životě. Češi nemají ve Filadelfii svůj vlastní kostel; avšak s velkým pochopením pro význam, který to bude mít pro nás, bohoslužby budou sloužené v kostele svatého Petra, kde je uloženo tělo blahoslaveného Jana Nepomuka Neumanna. Koncelebrovanou mši sv. bude sloužit náš jediný český biskup v Americe J. Ex. John L. Mořkovský z Galveston — Houston Texas, s nímž budou koncelebrovat mši sv. přítomní čeští důst. pánové.

Máme za to, že většina z vás, drazí přátelé, má v úmyslu se Eucharistického sjezdu ve Filadelfii zúčastnit. Mnozí se však asi ptáte, jak se tam jen dostanu? Na tuhle otázku vám chceme dnes odpovědět.

Z Chicaga chystáme do Filadelfie busový zájezd. Samozřejmě, že pojede tolik busů, kolik jich zájemci budou moci obsadit. Přáli bychom si, aby Vám Pán Bůh dal všem zdraví a mohli se zúčastnit Eucharistického sjezdu v co největším počtu. Jelikož Eucharistický sjezd je v době prázdnin — a zvláště v letošním roce našeho národního dvěstěletého výročí je plánováno množství výprav, — musíme busy zamluvit co nejdříve. Totéž platí o ubytování, které musí být rovněž zamluveno předem.

Chicagský přípravný výbor 41. Eucharistického sjezdu a zástupci katolických spolku se sejdou 14. března ve 3. hodiny odpoledne u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, aby podrobně projednali tento zájezd.

Do té doby potřebujeme od vás vědět, zda-li na Eucharistický sjezd ve Filadelfii se chystáte, a chcete-li jet s naší busovou výpravou. Do 10. března potřebujeme tedy vaši definitivní přihlášku. Můžete se nám přihlásit písemně nebo telefonicky. Jelikož jsme nuceni přijímat jen přihlášky **definitivní**, buďte tak hodní a přiložte k přihlášce šekovou zálohu na $25.00; doplatek budete moci zaplatit později.

Podle dosavadních informací cena cestovného (tam i zpět) v "aircondition" busech bude méně než $100.00.

Jak se říká — "víc hlav, víc rozumu" — chceme vše projednat na zmíněné schůzi, takže přesnou cenu cestovného, jako i ceny ubytování vám sdělíme po 14. březnu.

Cesta do Filadelfie trvá 17 hodin. Proto myslíme, že se nám bude dobře a pohodlněji cestovat, když cestu do Filadelfie přerušíme a přespíme třeba v Pitsburgu, Pa. Souhlasíte s tímto návrhem?

Někteří z Vás se budou možná chtít zúčastnit úplného zasedání sjezdu, které potrvá celý týden od 1.—8. srpna; většina pravděpodobně jen dvou hlavních dní, to znamená 7. a 8. srpna. Domů se zase někdo bude chtít vracet přímo, druhý si bude přát cestu prodloužit a podívat se do Washingtonu, D. C. Nabízíme Vám tedy dva plány. Až se pro jeden nebo pro druhý rozhodnete, přihlaste se nám písemně, anebo telefonicky.

1. **plán:**
Chcí se zúčastnit busového zájezdu, který pojede na **celou dobu** eucharistického sjezdu, od dne jeho zahájení 1. srpna. To znamená, že budu nasedat do busu, který bude vyjíždět z Chicaga v pátek ráno 31. července.

2. **plán:**
Chcí se zúčastnit busového zájezdu, ketrý pojede na 2 **hlavní dny**, t. j. na sobotu a neděli, 7. a 8. srpna — Eucharistického sjezdu. To znamená, že budu nasedat do busu, který bude vyjíždět z Chicaga ve čtvrtek 5. srpna ráno.

K prvnímu i druhému zájezdu může být po skončení kongresu připojena vyjížďka do Washingtonu D. C., o které jsme se zmínili. Máte-li o ni zájem, připište toto přání k své přihlášce prvního anebo druhého plánu našeho zájezdu.

Děkujeme Vám za ochotnou spolupráci a těšíme se, že se od Vás co nejdříve dovíme, že s námi na Eucharistický sjezd pojedete.

Buďte tak hodní a informujte o tomto našem zájezdu své přátele a známé, jejichž adresu snad nemáme, anebo nám o nich laskavě řekněte a my jim dopis pošleme.

Za přípravný výbor zájezdu na 41. Euchar. sjezd ve Filadelfii v oblasti Chicaga, Ill.

Rev. Charles Kolek, O. S. B.
farář svatoprokopský.

* * *

Na autobusovou výpravu Klubu Domov z N. S. Č. K. se můžete přihlásit na tato telefonní čísla:
1) TA-9-6655 (Otec Vojtěch)
2) ST-8-5341 (Ferda Kussel)
3) 484-2106 (Fr. Uhlířová)

Přihlášky poštou zašlete laskavě na adresu:
Klub Domov, 1225 So. Cuyler, Berwyn, Illinois 60402.

Plk. gšt. O. PEJŠA:

ANGOLA

Žasna nad zaslepeností, či zeměpisnou neznalostí našich zákonodárců četl jsem 28. ledna t.r. v Sun Times zprávu, že v poměru 323 ku 29 zamítli podporu protikomunistickým silám v Angole, o niž žádal p. president Ford. Ve státě Illinois se vyskytli zákonodárci, kteří hlasovali proti presidentovu požadavku, až na republikánské zákonodárce Derwinského, Erlenborna, Findleye, Hydeho, McCloryho a Michela. Aniž bych stranil té, či oné straně, komu čest, tomu čest. Jelikož jsem ve stálém písemném styku s kongressmanem Derwinskim, neleníl jsem a okamžitě jsem mu poděkoval dopisem, jehož znění situji:

Honorable Mr. Derwinski,

glad to know your point of view about the situation in Angola. It is sorrowful that so many of our legislators do not understand how any naval or air Soviet base in Angola is the last nail to the coffin of West Europe endangering not only the free shipment of oil around South Africa and any naval or air reinforcements to West Europe at war and effective base for military support to the communist support to communist revolutions in South America. Cuba's massive infiltration in Angola is the transparent indication of it.

Compare the situation of Angola with the former situation in Indochina — blunder of geography. Where are similar neighbors like Red China? Contrary, the north and south neighbors are friendly to the anticommunist forces in Angola.

Soviet and Cuban intervention is a mockery to the "peace" Conference at Helsinki. Bad certificate to the State Secretary too.

I am sure, Mr. Derwinski, our point of view of the world situation is almost similar. I thank you for the support to the President for his plea to aid the anticommunist factions in Angola.

At this occasion I ask you to express my respect and thanks to your colleagues of the Congress supporting the President's plea having the same point of view like you, i.e.: to hon. John N. Erleborn, hon. Paul Findley, hon. Henry J. Hyde, hon. Robert McClary, and hon. Robert H. Michel.

The vote of 323 against the President's plea is a sign of short-sighted USA isolationism abandoning West Europe to the problematic grace of the Soviet Union.

Wishing success in your responsibility, gratefully and respectfully yours

Oskar Pejsa.

Odpověď kongressmana Derwinskiho ze 4. února t.r. zní:

Dear Col. Pejša,

thank you for your recent letter. I am pleased that we agree on the Soviet directed activities in Angola.

The democrat-controlled Congress is determined to ruin our foreign policy. It is the most short-sighted and politically motivated Congress that I have seen in all my years in Congress.

Thank you for your views. They are always welcome on issues before Congress.

Sincerely yours
Edward J. Derwinski.

Byli jste již v "CZECH NOOK RESTAURANT"?

Chcete-li:
1) se dobře a dosyta najíst —
2) chutné domácí jídlo správně zapít —
3) být rychle a úslužně obsloužení —
4) za mírné lidové ceny —
pak navštivte restauraci Pepy a Aničky RYŠAVÝCH

"ČESKÝ KOUTEK"
3126 S. OAK PARK AVE.
BERWYN, ILL.

Přejete-li si mít u příležitosti svých narozenin, či kteréhokoli životního výročí, zvláštní labužnickou "slezinu" se svými přáteli, zavolejte si pana šéfkuchaře Ryšavého a ochotně vám splní všechna vaše přání.

Tel.: 484-0447

Msgr. Alois J. Mořkovský obnovil v Hallettsville, Tex., české bohoslužby

Od neděle 15. února L.P. 1976 mají naši věřící krajané v Hallettsville, Texas, opět české bohoslužby. Vzdáváme za to tímto veřejné díky vldp. monsignorovi Aloisi J. Mořkovskému, staršímu bratru našeho dnešního jediného biskupa Jana L. Mořkovského z diecése Galveston-Houston, Texas, který se odvážně a obětavě ujal této chvályhodné iniciativy. Postaral se i o knížky s liturgickými texty a zpěvy našich tradičních kostelních písní, a **každou třetí neděli v měsíci** ve 3. hodiny odpol. bude sám tuto českou mši sv. v kostele Božského Srdce Páně sloužit a při ní i česky kázat pro naše věřící z celého okolí městečka Hallettsville.

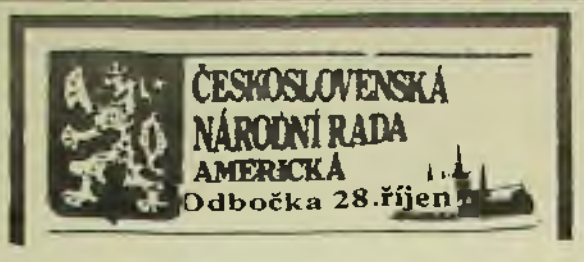
Ve zvacím letáčku na tuto mši sv. říká dp. msgr. asi toto: Začínáme s nedělí 15. února, protože je nejbližší datumu 14. února, na kterýžto den byl nyní v nově upraveném všeobecném církevním liturgickém kalendáři přenesen svátek našich slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, kteří byli už před více než 1.100 lety tak prozíraví, že naším věřícím předkum přiblížili Kristovo evangelium lásky zavedením slovanské bohoslužby.

To přenesení svátku svatých bratří soluňských se netýká naší staré vlasti, kde se i nadále slaví jejich svátek pro dávno vžitou tradici 5. července. Ve všeobecném kalendáři pro ostatní národy byl však přenesen na 14. únor proto, že je to historicky dokázané datum smrti sv. Cyrila v Římě r. 869. A aby všichni ostatní národové věděli, že misijní práce řeckých rodných bratří pro Slovany se nedá rozdělit, přenesli na toto datum i svátek Metodějův.

Nakonec pak prosí dp. monsignor všechny, kdo budou jeho zvací dopis (a tento článek) číst, aby to laskavě zavolali všem svým známým a nabídli jim i dovoz, kdyby to potřebovali. Přál by si, aby se těchto bohoslužeb v rodném jazyku zúčastnil co největší počet našich krajanů, a aby naši důstojní páni v jiných státech a osadách, kde dosud žijí našinci, rovněž nabídli svým roduvěrným věřicím aspoň jednou měsíčně české či slovenské bohoslužby.

Žádají náboženství pro veřejné školy

Harrisburg, Pa. – Biskupové Pennsylvánie vydali společný dokument, ve kterém navrhují, aby byly vedeny diskuse o zavedení kursu náboženství do veřejných škol. Poukazují na to, že v důsledku zákazu Nejvyššího soudu děti veřejných škol nejsou poučovány ani o svém Tvůrci, o svém původu, o smyslu a cíli života, ani o mravních hodnotách. Toto pak nevyhnutelně vede k erozi mravnosti dětí.

Šestého února jsme sněmovali. Sešla se nás pěkná řádka. Všichni, kteří chtěli zvědět, jak se v minulém roce činovníci odbočky snažili a jaké nové pásmo práce pro příští rok připravili.

Byli jsme spokojeni i když jsme poznali, že atraktivní část programu, který vyplňoval značnou část činnosti odbočky minulá léta — jako oslava 28. října — převzal do své péče Oblastní výbor. To však nebylo nikterak na závadu veřejné práci odbočky, neboť dle zprávy předsedy E. Láta byla s úspěchem uspořádána vzpomínka na T. G. Masaryka, která je věčně živá, jako zůstane živým jeho příkladný život i jeho učení.

Přednáška profesora Svejkovského byla originelním a poutavým zobrazením dosud neslyšeného "nového Masaryka", který byl představen posluchačům ve svém životním názoru. Byl to zlatý hřeb v oblasti výchovné činnosti odbočky, který zůstává podnětem hodnotným k opakování. I pochota a přínos sestry Holíkové byl vděčně kvitován.

Vedle solidární součinnosti odbočky s Oblastním výborem a Československou národní radou americkou na všech jejich podnicích a akcích, které v oblasti chicagské byly konány, uspořádala odbočka svůj, dnes možno říci obvyklý výlet na břeh Michiganského jezera, do reservace manželů Látových, k přátelskému pobesedování všech mezi všemi, kdož milují přírodu a sport.

Dále jsme posoudili zprávu jednatelky M. Kalkusové o organisačních a administračních opatřeních odbočky během minulého roku. Byl to výkaz činnosti a růstu spolku, jehož organisačním tmelem je přátelství a soudržnost. Byla to ukázka vlastní práce orgánu, jemuž říkáme výbor. Opravdovost práce a její úspěch doprovázelo potvrzení pokladníka Tomsy o finančním výsledku. Po zaplacení povinných příspěvků ústředí zůstalo v pokladně 514 dol., což přivedlo přítomné k rozhodnutí věnovat 300 dol. ústředí. Správnost o vydáních potvrdili revisoři účtů.

Po suchých a obvyklých zprávách, jak bývá na valných hromadách, byly provedeny volby, které dopadly tak, jak mohou po úspěšném pracovním roce dopadnout. Zvoleni byli ti, kdož se o zdar činnosti zasloužili. Bývalý předseda E. Lát byl opět zvolen; místopředsedové zaujali svá dřívější místa a rovněž celý správní výbor novou volbou obdržel své absolutorium a byl doplněn o Jana Šrotýře a Josefa Bártu. Jen bratr Bartoš požádal o své uvolnění.

Delegací na sjezd ČSNRA byli pověřeni bratří Jan Richard, Stan. Jančík a Jos. Man. Za delegáty do Oblastního výboru pak Luboš Pejša, Maruška Kalkusová a Gertruda Lesyšynová.

V závěru jednání bratr Oskar Pejša se nabídl vypracovat návrh na vánoční zdravici pro letošní rok a Frant. Kalkus referoval o činnosti Oblastního výboru: o uspořádání večera "trampských písní", o sjezdu Rady a o Československém dnu v jubilejním roce Ameriky. V jeho zprávě nechybělo sdělení o utvoření katolického chicagského "Velehradu" a vydávání "Hlasu národa" za zaniklé listy Národ a Katolík. Bratr Oskar Pejša přednesl úvahu o "Sprinkler systemu", tedy úvahu z technologie, — z jiného světa než organisace — to je života —, ale k jeho ochraně. Občerstvení a družná zábava byla ukončením zdařilé valné hromady.

-ová.

Komunističtí "amatéři" se připravují na Olympiádu

(Citujeme z "Rudého práva" z 8. prosince 1975:)

"Atletická reprezentace se připravuje na OH"

Olympijské hry 1976 v Montrealu se stanou vrcholnou událostí sportovního světa. I když z dějiště této sportovní slavnosti stále přicházejí zprávy o problémech s výstavbou sportovišť, zahájili již atletičtí reprezentanti ČSSR svou olympijskou přípravu. Bylo jmenováno dvanáct kandidátů olympijské reprezentace, kteří mají největší šance hájit naše barvy v Montrealu. Jsou to Daněk, Šilhavý (oba disk), Kodejž (400 m překážek), Hoffman (5 a 10 km), Malý (výška), Pernica (desetiboj), Šuranová (dálka), Čerchlánová (800 m), Nygrýnová (dálka), Vyhnalová (disk), Fibingerová (koule) a Karbanová (výška). Na naše otázky týkající se jejich tréninku odpovídá STÁTNÍ TRENÉR LEOPOLD LÁZNICKA, POVĚŘENÝ VEDENÍM OLYMPIJSKÉ PŘÍPRAVY.

V minulých dnech skončilo ve Vysokých Tatrách první soustředění atletů připravujících se na letní olympijské hry v Montrealu 1976. Kdo z čs. atletů se této přípravy zúčastnil, jaký byl její záměr a jaké byly výsledky?

"Byla to první společná příprava. Chyběli jen Hoffman (absolvoval zkoušky na fakultě) a Vyhnalová, která podle dohody byla se svým oddílem RH Praha v Krkonoších. Úkolem setkání ve Vysokých Tatrách byla nejen fyzická a psychologická příprava podle tréninkového cyklu, ale také stmelení kolektivu a politickospolečenské besedy. Trénink bude v dalším období pokračovat ve čtýdenních cyklech (první týden 60 procent intenzity tréninku, druhý naročnější, třetí nejvyšší, čtvrtý aktivní odpočinek). Po každém cyklu předloží trenéři jednotlivých závodníků výsledky splněných kritérií. Již první testy naznačily dobrý stupeň trénovanosti. Ani několikaměsíční přestávka Malého zaviněná zraněním se neprojevila slabšími výsledky."

Mimořádná pozornost vedoucích pracovníků tělovýchovy, Čs. svazu atletiky a celé naší společnosti vytváří našim reprezentantům optimální podmínky v přípravném období. Mohl byste alespoň stručně charakterizovat, jak bude dále probíhat tréninkový cyklus atletů, kandidátů olympijské nominace?

"Podmínky, které nám naše společnost nabídla, jsou mimořádně příznivé. Všichni si to uvědomují a považují to za velkou poctu. Po skončení výcvikového tábora budou atleti pod dohledem svých trenérů pokračovat ve střediscích vrcholového sportu opět systémem čtýdenních cyklů až do konce dubna 1976. V průběhu května mají splnit kritéria určená Čs svazem atletiky. Dvanáct atletů, jimž byla dána důvěra, má nižší kritéria, protože vrchol jejich formy se předpokládá až v Montrealu, ostatní, kteří aspirují na účast v nominaci, si jen musí vybojovat výkony vyšší úrovně. Tak například od Malého se požaduje ve skoku vysokém 218 cm, od ostatních 221 cm, u Kodejše na 400 m překážek 50,2, ale od dalších 50,0, v disku má Vyhnalová limit 61,50, ostatní 62,50 atd."

• • •

Text vlastně nevyžaduje komentáře. Po zkušenostech ze zimních Olympijských her v rakouském Innsbrucku se však asi hodí připomenout, s kým opravdoví amatéři trénující bez státních podpor mají tu "čest". Se "sportovci", jejichž medaile sovětské režimy bilancují jako politické úspěchy, SSSR především.

Pokud jde o případ Československa: Když okupace, tak tedy totální. Ani v hokeji si nesmí okupovaná země dovolit vyhrát nad komunisticky imperialistickou Moskvou.

J.N.

Muzeum české hudby

Jak se dovídáme, bylo v Praze založeno "Muzeum české hudby" a stalo se složkou Národního muzea v Praze. "Muzeum české hudby" není nějakou nově vzniklou institucí, ale bylo zreorganisováno sloučením hudebního oddělení Národního muzea s muzeem Bedřicha Smetany, které je umístěno na Starém městě u vltavského nábřeží a s muzeem Antonina Dvořáka, které je v barokním letohrádku Amerika, postaveném stavitelem Kiliánem Diezenhofrem v ulici Ke Karlovu na Novém městě.

Sbírka hudebnin, týkajících se vývoje hlavně staré české hudby je v Národním muzeu. Ve Smetanově muzeu je zachována celá rukopisná pozůstalost Bedřicha Smetany.

Ústavy "Muzea české hudby" mají své exposice nejen v Praze, ale i v jiných městech, kde naši slavní mistři hudby se buď narodili, anebo ztrávili léta svého plodného života. V Praze k těmto exposicím patří Muzeum hudebních nástrojů ve Velkopřerovském paláci na Malé Straně a potom "Mozartova" Betramka.

Vedle výstavní činnosti plní "Muzeum české hudby" úkol výzkumný, a proto úzce spolupracuje s archivy, muzei a institucemi, kde jsou hudební památky uloženy.

Muzeum české hudby má i odvětví vydavatelské, kde se vydávají vědecké soupisy, katalogy a celé kritické edice hudebních pramenů.

Vědecký výzkum je podmínkou pro činnost přednáškovou, určenou jak odborníkům tak široké veřejnosti.

Snad právě proto, že "Muzeum české hudby" shromažďuje nejdrahocenější výtvory génia české hudby, bylo umístěno v budovách na nejkrásnějších místech Prahy, které dnes patří do památkových reservací.

JERRY POURNELLE:

NÁŠ A SOVĚTSKÝ PROGRAM ATOMICKÉ ENERGIE

Nedávná olejová krize znovu upozornila na význam atomické energie, avšak ve Spojených státech měla v této souvislosti jen malý ohlas. V našem programu atomické energie si stále děláme příliš velké starosti s nehodami, k nimž může dojít při její produkci: náš denní tisk o tom píše znovu a znovu. Proto se nám nakonec může stát, že budeme mít nedostatek urania, postavíme-li větší počet generátorů s nukleárním pohonem.

Sovětský program atomické energie netrpí žádným z těchto problémů. Sověti zahájili v roce 1958 provoz v atomické elektrárně v Obninsku a pak pokračovali spořádaně v budování a rozvoji atomických reaktorů typu "fast breeder", které využívají nejúčinněji přirozených zdrojů. I tepelně jsou velmi účinné; toto znamená, že produkují méně tepla, které se ztrácí bez využití, než reaktory typu "burner", jichž je užíváno ve Spojených státech.

Reaktory "breeder" vyrábějí více paliva než ho spotřebují: činí to přeměnou poměrně běžného urania U-238 v uranium U-235. U-238 se neštěpí, zatím co uranium U-235 může být užíváno jak v atomických reaktorech tak i při výrobě atomických bomb. Tento isotop je velmi vzácný a oddělení U-235 od U-238 je jedním z nejnákladnějších procesů pro získávání atomické energie kteréhokoliv druhu — pro mírové i pro válečné užití.

Ve Spojených státech jsou velmi značné rezervy U-238, jež by byly schopny pohánět naše elektrárny po několik století. Bez reaktorů typu "breeder", přeměňujících U-238 v U-235, bychom však kolem roku 1990 mohli mít nedostatek urania jako v poslední době jsme měli nedostatek zemního oleje.

Sovětský svaz je rozhodnut nebýt závislým na cizině a proto zdokonalil svou technologii reaktorů typu "breeder". Britští odborníci, kteří nedávno navštívili sovětské atomické elektrárny — mimo jiné centrálu v Ševčenko na severovýchodním pobřeží Kaspického jezera — prohlásili, že Sověti jsou v technologii výroby atomické energie mnohem dále než se očekávalo. Sovětští technici také ku podivu odpovídali ochotně na otázky zpravodajů.

Spojené státy dosud nepostavily žádný reaktor typu "breeder", který by byl schopen pohánět elektrárnu. Pouze mají modelový reaktor "Fermi", o kterém byl také napsán fantastický román, podle jehož tvrzení byl Detroit málem srovnán se zemí. Toto však není nic jiného než fantasie.

Teoreticky je sice možno si představit shluk různých okolností a událostí, jichž uskutečněním by se reaktor typu "breeder" mohl přeměnit téměř v jakousi atomickou bombu, avšak je svrchované nepravděpodobné, že tyto okolnosti a události se všechny uskuteční najednou. Ze skušenosti Sovětů spíše vyplývá, že elektrárny s reaktorem typu "breeder" jsou bezpečnější a snadnější k obsluze než naše reaktory. Zároveň jsou mnohem účinnější.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Dr. Jiří S. Benson:

PORTORIKÁNSKÝ TERORISMUS UŽ ZAČAL

Není tomu tak dávno co jsem svým čtenářům oznámil, že "válka už začala"; nyní i sám nepřítel potvrdil správnost mého tušení. Komunistický diktátor Kuby Fidel Castro a panamský diktátor Omar Torrijos se v druhém týdnu měsíce ledna 1976 setkali v Havaně a prohlásili, že "válka za osvobození Panamy, Portorika a Guantánamo začala". Jejich prohlášení bylo několikrát opakováno havanským rozhlasem.

Už dříve jsme oznámili, že tato válka byla naplánována na dvou schůzích v Havaně, sponsorovaných Fidelem Castrem, konaných v březnu a v září 1975. Těchto schůzí, které Castro nazval "Mezinárodní sjezd pro osvobození Portorika", se zúčastnili delegáti teroristických organizací z celého světa, včetně PLO neboli Organizace pro osvobození Palestiny. Kromě delegátů teroristických organizací tam poslaly své úřední delegace Sovětský svaz a jiné komunistické vlády; tyto delegace slíbily štědrou finanční výpomoc organizacím, které budou uskutečňovat plány a směrnice této teroristické ofensivy proti svobodnému světu, zejména proti Spojeným státům. Jeden přímý výsledek těchto schůzí je nynější účast kubánských vojenských oddílu na bojích v Angole; Sovětský svaz obstaral jejich přepravu do Afriky a nyní je finančně podporuje a jim velí.

Ve Spojených státech se od 1. ledna 1976 silně zvýšil počet bombových atentátů, teroristického střílení, únosů a hrozeb výbuchů bomb. Podle úřední zprávy FBI už v roce 1975 se tato teroristická akce stále stupňovala.

Bomby, které v říjnu 1975 současně vybuchly v New Yorku, v Chicagu a ve Washingtoně, měla na svědomí jedna portorikánská teroristická organizace, úzce sdružená s teroristickou organizací Weather Underground.

Svědectví ředitele FBI.

Dne 13. ledna 1976 Clarence M. Kelley, ředitel FBI, promluvil ve Washingtoně, D.C., na jednom obědě před zástupci tisku. Žádné význačnější noviny naší země nepřinesly text jeho řeči; proto my zde z ní citujeme několik úryvků.

"Zatím co se my, Američané, připravujeme na oslavy 200. výročí své národní nezávislosti, stále rostoucí problém terorismu mi působí nemalé starosti. Je podivnou abnormálností, že my, občané nejsvobodnější země světa, si musíme dělat starosti s terorismem.

Bohužel si je musíme dělat. Toto je poselství, které vám dnes přináším. Všichni svobodu milující Američané, všichni američtí občané, kteří chtějí uchování spořádané vlády a zajištění domácího pokoje, se musí podílet na úsilí pro zabránění toho, abí se v naší společnosti terorismus nestal kritickým problémem.

Někteří snad řeknou, že v první řadě je nutno postarat se o nápravu nedostatků naší společenské struktury, které zavinňují vznik terorismu. S tímto není možno souhlasit; dějiny jsou totiž plny příkladů toho, že reformy nikdy neodradily odhodlané teroristy od jejich zamýšlené teroristické akce.

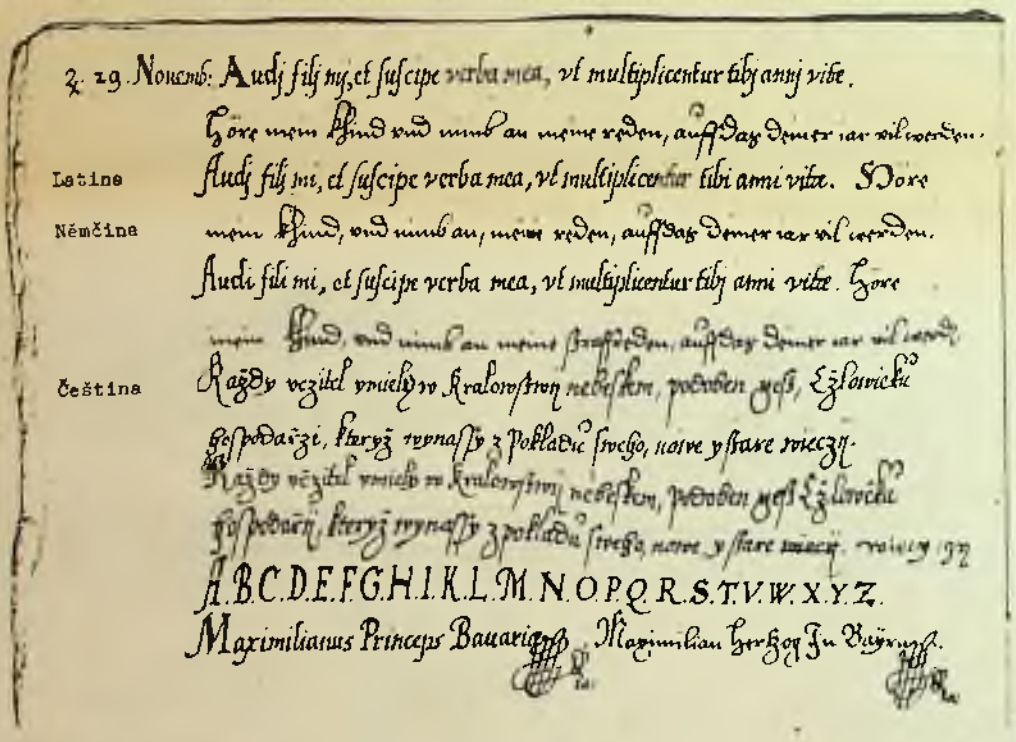
V Rusku Alexander II. osvobodil v šedesátých letech minulého století sedláky od nevolnictví a zároveň nařídil pozemkovou reformu a jiné reformy, výhodné pro chudé a utiskované. Podle našich dnešních měřítek tyto reformy neměly v sobě nic zvlášť světoborného, avšak v té době znamenaly opravdový sociální pokrok. Odpověď revolucionářů, zklamaných ve svém úsilí, získat si na svou stranu lidové masy, však bylo zintensivnění kampaně vražd a bombových atentátů. Nakonec i sám Alexander II. byl revolucionáři zavražděn.

Chtít získat pokoj a pořádek ustupováním před zapřísáhlými teroristy se nevyplácí a je předem odsouzeno k neúspěchu. Není možno rozumně mluvit s někým, kdo považuje vraždu a mrzačení nevinných lidí za dovolený prostředek pro vnucení své vůle druhým.

Něco takového je nemyslitelné. Terorista neposlouchá rozumové důkazy a nepouští se s druhými do rozumných diskusí. Jeho cílem je šířit strach a terorisovat lidi tak, aby nakonec kapitulovali. Svůj úspěch měří stupněm strachu, jejž se mu podaří vyvolat svými brutálními a krutými skutky násilí.

Jak asi byli se svým dílem spokojeni pachatelé bombového atentátu ve Fraunces Tavern v New Yorku loňského roku při kterém čtyři osoby přišly o život a desítky dalších byly zraněny. Členové "Ozbrojené moci pro osvobození Portorika" přiznali svou zodpovědnost za tento i jiné teroristické skutky.

Teroristé tohoto druhu jsou hotovi zabíjet muže, ženy i děti, aby dosáhli svého vytčeného cíle. Podlost jejich vražd je ještě zvýšena faktem, že se tito lidé zabíjejí nikoliv ve stavu podráždění a rozruchu, nýbrž s chladnou rozvahou a po pečlivé přípravě."

Našim věřícím exulantům z let 1948 a 1968

NAŠE ŘEČ

"Tolikrát jsi člověkem, kolik řeší znáš." toto Masarykovo heslo platí i o češtině. Víme, jak nutné a užitečné je pro život v cizí zemi, znát co nejdokonaleji její řeč, ale považujeme za nesprávné, tak zcela se včlenit do cizího prostředí, že se zapomíná, ano nechce se mluvit česky — v českých rodinách!

Mýlí se rodiče, kteří nedbají o to, aby si jejich děti osvojily i v cizině znalost české řeči. Zužují tím zbytečně kulturní obzor dětí, zbavují je základny pro studium slovanských jazyků, stále více žádaných.

Především jim však znemožňují přímo čerpat z bohatých zdrojů tisícileté české kultury, zabraňují jim dále obohacovat jiné národy plody našeho národního života a kultury.

My nemáme důvodu stydět se za řeč Bohem nám danou, ani za český původ, ani za náš národ.

Víme sice, jak je mnohdy těžké pro jednotlivé rodiny tento úkol plnit, zvláště žijí-li osamoceny, vzdáleny od ostatních českých skupin, v americkém či jiném prostředí. Ale společenstvím, tak jak je umožňuje především společná víra, lze mnohem snáze tyto přirozené překážky překonávat. Dětem je nutno vnuknout zdravé sebevědomí, hrdost na český jazyk a na jeho znalost.

Milí rodiče, krajané, uvažte tyto skutečnosti a učiňte hned správná rozhodnutí: pomozte svým dětem zachovat jim možnost mluvit a dorozumět se s příslušníky vlastního národa, znát jazyk svatého Václava, Husa, Komenského, Masaryka, kardinála Berana, jazyk Máchy, Němcové, Vrchlického, Čapka a Čepa, jazyk český.

Podle článku v "Setkání".

Kurfiřt Maximilián I. Bavorský se učil česky

Císař Karel IV. žádá ve své Zlaté bulle, aby říšští kurfiřti uměli také italsky a jeden slovanský jazyk. To byl pravděpodobně důvod, proč se pozdější kurfiřt Maximilián I. ve svém dětství učil pilně česky, a to víc, že si mohl dělat oprávněné naděje, státi se jednou českým panovníkem. Jeho prvním učitelem byl Čech a jeho úlohy jsou dosud zachovány v Bavorské státní knihovně. Jedno z takových cvičení vidíte na obrázku.

Málo známý břevnovský zpěváček

V druhém čísle H.N. byl uveřejněn obrázek a vzpominka na blah. Jana N. Neumanna, čtvrtého biskupa filadelfského. V knize P. A. Houště "České osady katolické v Americe" (vyd. r. 1890 v St. Louis) vzpomíná na blah. Jana N. Neumanna P. J. Leo Suchý, který působil před 100 roky ve Wisconsinu a v době svých studií požíval pohostinství břevnovských benediktinů jako "svatomarkétský zpěvák". Klášterní chrám břevnovský při opatství, které v Praze založil sv. Vojtěch, je zasvěcen sv. Markétě.

Také mladý Jan Nep. Neumann v době svých pražských studií žil a byl vychováván v klášteře břevnovském a byl tamním choralistou — zpěvákem svatomarkétským.

"Blah. biskup Jan Nepomuk Neumann znovu navštívil Břevnov při své návštěvě staré vlasti — když se vracel z Říma (v zimě 1854-1855) po vyhlášení dogma o Neposkvrněném Početí Piem IX. — Nechal si představit i své nástupce — tehdejší svatomarkétské zpěváčky. Pohladil nás, pohovořil s námi a udělil nám své biskupské požehnání," vzpomíná P. Suchý.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

SPORT

OLYMPIJSKÝ HOKEJ

ČSSR - SSSR 3:4

Branky: Nový (4 min.), Hlinka (16.), E. Novák (52.); za SSSR: Šadrin (33 min.) Petrov (38.), Jakušev (56.), Charlamov (57.)

Nahrávky: Bubla, Kajkl, Pospíšil; za SSSR: Šalimov, Cygankov, Charlamov, Ljapkin, Petrov.

Ve 4. min. jsme hráli přesilovku a hned jsme ji využili. Nový se dostal po chybě Babinova do sólové akce a poprvé skóroval. V 6. min. jel sám Eduard Novák na Treťjaka, ale neproměnil. Ve 12. min. nám rozhodčí neuznal gól, který dal Jiří Novák pro postavení Martince v brankovišti. V 16. min. jsme zvýšili na 2:0 po ukázkové akci Hlinky s Bublou. Ve 24. min. byli vyloučeni dva hráči SSSR, ale přesilovku pět na tři jsme nedokázali využít. Byla to největší chyba čs. týmu v celém utkání a také rozhodla o vítězi. Ve 32. a 40. minutě měl šance Ebermann, kdy jel sám na sovětskou branku, ale nedal. Obě branky, které dali sovětští hráči v druhé třetině a tím vyrovnali na 2:2, padly v nepřehledných situacích, kdy puk do naší branky doslova dotlačili. V 52. min. Eduard Novák vystřelil prudkou ránu od modré čáry a bylo z toho nadějné vedení 3:2. Hned nato projel Jiří Holík až za sovětskou branku, nahrál ideálně na volného Pouzara, ale ten ze dvou metrů do částečně odkryté branky se netrefil. Mohli jsme vyhrávat 4:2 a vítězství by nám těžko uniklo. Známé heslo "nedáš – dostaneš" se vyplnilo. V 55. min. u hrazení se snažil Eduard Novák zastavit Michajlova. K všeobecnému překvapení rozhodčí nespravedlivě vyloučili našeho hráče. Z této přesilovky SSSR vyrovnal na 3:3 a vzápětí využili nedorozumění v naší obraně a rozhodli ve svůj prospěch. Vynikající byl Holeček v brance a chytal skvěle. Obrana měla přehled, důraz a dobrou rozehrávku. V útoku byli nejlepší Martinec, Nový, Hlinka a Holík.

Rozhodčí: Lee (USA) byl dobrý, ale Švéd Hanquist nemá čisté svědomí (vyloučení E. Nováka.

FINSKO - POLSKO 7:1

Skončilo podle předpokladů, slabou hrou Poláků.

NSR - USA 4:1

Tento výsledek lze označit za nečekaný, ale i konečné umístění NSR na třetím místě už rovnou za senzaci. Jelikož NSR, USA a Finsko měli po čtyřech bodech, tak rozhodla zvláštní tabulka ze vzájemných utkání těchto tří soupeřů. Exulant Ference Vozar hrál střídavě za národní tým NSR v Innsbrucku a je to pro něho velký úspěch.

Exekutiva Mezinárodního olympijského výboru na základě zprávy své lékařské komise vydala tuto zprávu: Po utkání ČSSR - Polsko 7:1 byla dopingová zkouška a u čs. hráče Fr. Pospíšila byl shledán kodein, který tato lékařská komise označila za zakázaný. Podle tohoto rozhodnutí byl změněn výsledek, tedy Polsko - ČSSSR 1:0, ale polskému týmu se nezapočítávají body. Dr. Trefný dostal zákaz nadále zastávat svoji funkci u čs. hokejové výpravy. Vedení čs. výpravy vydalo prohlášení, že nikdy nedošlo mezi čs. sportovci k podobné události. Čs. hokejové mužstvo bylo postiženo chřipkovou epidemií a musela následovat intenzivní léčba. Předseda Mezinárodní federace ledního hokeje LIHG dr. Günter Sabetzki napsal dopis, že kodein není na seznamu zakázaných léků předsedovi MOV lordu Killaninovi. Nemělo dojít k tomuto rozhodnutí MOV, jelikož všechny hokejové týmy hrají pod pravidly LIHG, které nemají kodein za dopingový prostředek. Při dopingové kontrole sovětské lyžařky Kulakovové (5 km) bylo zjištěno určité množství zakázané látky, proto musela odevzdat bronzovou medaili a získala ji Baldyčevová (SSSR).

• • •

Konečný výsledek hokejové skupiny A

1. SSSR
2. ČSSR
3. NSR
4. Finsko
5. USA
6. Polsko

Skupina B

1. Rumunsko
2. Rakousko
3. Jugoslávie
4. Japonsko
5. Švýcarsko
6. Bulharsko

Poslední výsledky z Innsbrucku

LYŽOVÁNÍ

Obří slalom žen:

1. K. Kreinerová (Kanada)
2. Rosi Mittermaierová (NSR)
3. D. Debernardová (Francie)
9. D. Kuzmanová (ČSSR)
25. J. Šoltýsová (ČSSR)

Kahty Kreinerová jezdí pátou sezónu Světový pohár, za tu dobu vyhrála jediný závod v roce 1974 v NSR. Její sestra Laudra byla čtvrtá ve sjezdu na ZOH v Sapporu —Japonsko před čtyřmi roky. Žije s rodiči v malém městě Timminsu, Ontario.

Rakouský deník Wiener Arbeiter Zeitung napsal toto: Kdyby se byl v minulém století kníže Metternich při jednání mezi Bavorskem a Rakouskem o sněhové údolí, v němž leží Reit im Winkl, uspěl, měli bychom nyní Rosi Mittermaierovou a s ní dvě další zlaté medaile a stříbrnou v Rakousku.

Slalom — muži:

1. P. Gros (Itálie)
2. G. Thöni (Itálie)
3. W. Frommelt (Lichtenštejnsko)
14. M. Sochor (ČSSR)

50 km — muži:

1. I. Formo (Norsko)
2. G. D. Klause (NDR)
3. B. Södergren (Švédsko)
13. Bill Koch (USA)
14. Jarý, 15. Beran,
17. Fajstavr, 30. Henych (všichni ČSSR)

Skok 90 m:

1. K. Schnabl (Rakousko)
2. A. Innauer (Rakousko)
3. H. Glass (NDR)
14. Jaroslav Balcar,
27. Jindřich Balcar,
31. Kodejška, 34. Höhnl (všichni ČSSR)

RYCHLOBRUSLENÍ

1500 m — muži:

1. J. E. Storholt (Norsko)
2. J. Kondakov (SSSR)
3. Han van Helden (Holandsko)

J. E. Storholt v pátek 13. února získal zlatou medaili, oslavil tím (přesně na den) své 26. narozeniny a navíc šlo o padesátou zlatou medaili získanou norskými sportovci v celé historii zimních olympiád.

10 km — muži:

1. P. Kleine (Holandsko)
2. S. Stensen (Norsko)
3. Han van Helden (Holandsko)

BIATLON

4 x 7,5 km — Štafeta muži:

1. SSSR
2. Finsko
3. NDR
9. ČSSR
11. USA

BOBY

Čtyřboby:

1. NDR
2. Švýcarsko
3. NSR

KRASOBRUSLENÍ — ženy

1. Dorothy Hamillová (USA)
2. Dianne de Leeurvová (Holandsko)
3. Ch. Errathová (NDR)
6. Burgeová a
8. Fratianneová (obě USA)
19. Durišinová (ČSSR)

15 let. z Bratislavy

Hamillová předvedla vysoce technicky obtížnou volnou jízdu s dvojitými skoky, výborně skloubenou s těžkými krokovými variacemi a dlouho točenými piruetami. Měla největší obdiv u rakouského obecenstva.

• • •

Američtí profesionální hokejisté schválili svou účast v turnaji o Kanadský pohár, který začne 4. září v Torontu a dalších městech, za účasti týmů Kanady, USA, SSSR, ČSSR, Švédska a Finska.

NEOFICIÁLNÍ KLASIFIKACE států podle bodů na ZOH v Innsbrucku, Rakousko:

1. SSSR	192
2. NDR	135
3. USA	73
4. NSR	71
5. Rakousko	52
6. Finsko	51
7. Norsko	50,5
8. Švýcarsko	42
9. Holandsko	32,5
10. Itálie	29
11. Švédsko	24
12. Kanada	23
13. ČSSR	10

• • •

NOVÉ SOUTĚŽE V KOPANÉ NA OBZORU V ČSSR

Od podzimu 1977 ligové soutěže v nové podobě. I. liga kopané bude mít 16 mužstev a pod ní bude Národní liga. Bude složena z dosavadní II. a Národ bude divize, Krajskýpřebor atd. (dvě české a jedno slovenské) po 16 mužstvech. Následovat bude divize, rajský přebor atd. Z I. ligy sestupuje pouze jeden oddíl, který bude nahrazen vítězem kvalifikačního turnaje tří vítězů z každého oddělení Národní ligy.

Výsledky ze 16. kola I. ligy kopané jsou tyto:

Dukla Praha - Jablonec 2:2

Branky: Za Duklu — Dvořák (19. min.), Gajdůšek z trestného kopu (54. min.). — Za Jabolnec — 2 Svoboda (35. a 49. min.), poslední z penalty.

2000 diváků, z toho 1000 diváků z Jablonce.

Trenčín - Bohemians 1:0

Branka: 50. min. Sokol po kopu z rohu. 5000 diváků.

Slavia - Třinec 2:0

Branky: 17. min. Jebavý hlavou po kopu z rohu; 60. min. Segmüller po sólové akci přesnou ranou z dálky.

6000 diváků.

Brno - Žilina 2:0

Branky: 15 min. po kopu z rohu dlouhán Václavíček usměrnil míč hlavou na nohy Hajského, který z voleje a dvou metru vypálil a byl gól; 63. min. z chytré přihrávky od Kroupy dal Hamár.

Trnava - Plzeň 2:0

Branky: 20 min. Adamec z trestního kopu; 70 min. Kašpar z Plzně vlastní. 4000 diváků.

Ostrava - Lokomotiva Košice 3:2

Branky: za Ostravu Klement 2 (6. a 17. min.); Sionko (73. min.) — za Lokomotivu — Ujhely (7. min.), Jacko (49. min.)

4000 diváků.

Inter Bratislava - Teplice 6:1

Branky: za Inter Petráš a Levický 2, Jurkemik a Luprich po jedné; za Teplice Melichar.

1500 diváků.

VSS Košice - Slovan Bratislava

Toto utkání bylo odloženo pro nezpůsobilé hřiště.

Tabulka po 16. kole:

1.	Slávie	20 bodů
2.	Slovan Bratislava	18 bodu
3.	VSS	18 bodu
4.	Inter	18 bodů
5.	Dukla	17 bodu
6.	Trnava	17 bodu
7.	Brno	16 bodů
8.	Teplice	16 bodu
9.	Ostrava	16 bodů
10.	Plzeň	16 bodu
11.	Trenčín	16 bodů
12.	Bohemians	15 bodu
13.	Lok. Košice	15 bodů
14.	Žilina	14 bodu
15.	Jablonec	12 bodů
16.	Třinec	10 bodů

• • •

DALŠÍ SPORTOVNÍ ZPRÁVY

V Chebu skončil mezinárodní turnaj v házené žen v tomto pořadí:

1. NDR
2. SSSR
3. Maďarsko
4. ČSSR
5. Bulharsko
6. Polsko

Nejlepší střelkyní byla M. Foltýnová (ČSSR) s 33 brankami, nejlepší brankářka Bujdosiová (Maďarsko) a nejlepší hráčka Richterová (NDR).

• • •

Slavný španělský brankář Ricardo Zamora se dožil 75 let Žije v Barceloně a má stále zájem o kopanou. Španělsko reprezentoval od roku 1916 do roku 1936 a za tuto dobu sehrál 46 mezistátních zápasů. Hrát za mužstva FC Barcelony a Realu Madrid. Trénoval kluby Atletico Madrid, Vigo, Malaga, Caracas a Español. Jednu dobu trénoval i národní mužstvo Španělska.

• • •

Skončila I. liga mužů v házení v ČSSR

Mistrem se stala RH Bratislava druhá je Škoda Plzeň, třetí B. Karviná. Sestupují do II. ligy Náchod a Martin.

• • •

Představitelé brazilské kopané byli v New Yorku, kde navrhli Pelemu, aby připravoval národní mužstvo Brazilie na MS v roce 1978. Pelé prohlásil, že možná návrh přijme.

• • •

ČSSR - Maďarsko 0:1

Čs. fotbalové reprezentační mužstvo do 21 let zah ilo mezinárodní turnaj v Íránu prohrou. Branka padla po hrubé chybě obrany.

Další výsledky:

Brazilie - Polsko 0:0

SSSR - Irán 1:0

• • •

V italském Viareggiu začal tradiční turnaj juniorů v kopané Coppa Carnevale. Turnaje se zúčastňují pravidelně junioři Dukly Praha. — Výsledky:

Dukla Praha - AC Como 2:1

Branky dali Skála a Šíp.

Lazio Řím - Glasgow Rangers 0:1; SSC Napoli - CSKA Sofia 1:0.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Atomová puma, která v srpnu v r. 1945 vybuchla v Japonsku nad městem Hirošimou, zničila přes 200.000 lidských životů. Moderní vodiková bomba může ve vteřině zničiti město velikosti New Yorku. Existuje však ještě hroznější zbraň, která může zničit celé generace lidstva — BLUDNÁ FILOSOFIE. — Průměrný občan nepřikládá žádné filosofii zvláštního významu, a při vyslovení slova filosof si s úsměškem ťuká do hlavy. A tak úplně nepozorovaně, se před 166 léty v hlavě jednoho skromného, skoro neznámého německého profesora zrodila myšlenková soustava, která bloudila světem několik desítiletí, než se jí ujal bůžek komunismu Karl Marx. Ten pak rozvedl nauku svého učitele k zhoubným závěrům. Za sto let po smrti onoho tichého německého profesora se jeho myšlenek uchopili pro své politické cíle Hitler a Mussolini, ovšem každý svým spusobem.

A tak komunismus a fašismus mají stejného otce. Kolik milionu zahynulo v nejkrvavější revoluci v dějinách lidstva v roce 1917 v Rusku? Kolik milionů zahynulo na válečných bojištích, v koncentračních táborech, plynových komorách a táborech na Sibiři a v Německu? Kolik jich ještě zahyne, rozpoutá-li komunismus — jehož ideologie je ovládána myšlenkami onoho tichého německého profesora — třetí světovou válku za použití nukleárních zbraní?

Tento německý profesor, jehož ideologie, přestrojená do nacismu, otřásala a v rudém přestrojení komunismu otřásá světem, se jmenoval Georg Wilhelm Friedrich **Hegel**. Narodil se roku 1770 v německém městě Stuttgartu a zemřel v roce 1831. V té době bylo Karlu Marxovi teprve 13 roku. Dle Hegelova učení není stát společností jednotlivců a rodin. Stát podle Hegela je útvar, který se neskládá z jedinců a rodin, nýbrž je pouze obsahuje. Jako v živém lidském organismu je každý orgán, každá buňka jen nástrojem těla, tak je tomu ve státě, který podle Hegelova učení je celek, ve kterém jednotlivec a rodina neznamenají nic. Stát nevzniká z jednotlivců a proto není jeho úkolem, aby jedinci sloužil a zabezpečoval mu jeho blaho a zájmy. Naopak stát má neomezené právo předepsat jedincům všechny i ty největší oběti a to kdykoliv a jakkoliv; a má neomezený nárok na celého člověka. Právo a morálka existují jenom ve státě, skrze stát a pro stát, jehož představitelé jsou absolutní, objektivní skutečností "všeobecného ducha" a nejvyššími představiteli duchovních a mravních hodnot. Pramenem života státního organismu je státní moc, nikoliv jako vůle všech občanů, nýbrž jen vládnoucí třídy.

Hegel naprosto popírá existenci Boha. Hegelův bůh není křesťanský Bůh, osobní, věčný, neměnný a nejvýše dokonalý. Hegelův bůh se jeví viditelně jako stát, v němž se realisuje jeho život "duchovního" organismu. O poměru mezi Církví a státem učil Hegel, že stát nesmí dovoliti, aby se Církev stala státem ve státě. Církev musí být úplně podřízena, protože nezávislost a svobodná činnost Církve by znamenala zánik Hegelova učebního programu.

Tato šílená nauka se zčásti uskutečnila v Itálii, jako stát fašistický. Tomuto uskutečňování Hegelových idei se postavil v cestu sám Svatý Otec papež Pius XI, jenž fašismus odsoudil, aby zachránil člověka, který není jen členem stáda, ale duchovní osobností. To ce nemohl uskutečnit Mussolini, vzhledem k duchovnímu vlivu katolické církve v Itálii, uskutečnil Hitler v Německu, ve formě nacistické třetí Říše.

V Hegelově učení o státě, jsou obsaženy všechny podstatné prvky totalitních diktatur 20. století. Popírání přirozeného práva jednotlivce, omezování svobodného pohybu, boj proti křesťanskému učení, odmítání parlamentní demokracie a "povinnost" všech jedinců zbožňovat vládnoucí hierarchii i ve "Státě". Ovšem, myšlenky Hegelovy, pod krycím jménem marxismus dovedli komunisté v čele s Leninem daleko rafinovaněji realisovati než Hitler a Mussolini. Poučeni neúspěchem fašismu a nacismu a odkrytím zločinu těchto diktatur, hlásají, že jejich marx—leninské učení nemá nic společného s Hegelem a že Marx přijal od Hegela pouze dialektickou metodu a nikoliv státovědu. Komunisté dobře vědí, že mezi ideologiemi fašismu, nacismu a komunismu není větších rozdílů, neb všechny tyto diktatury mají za základ svých ideologií myšlenky Hegela. Není též rozdílu podstatného mezi násilím těchto diktatur. Hitler zabral Československo, Rakousko a jeho vojska zabírala stát za státem. Itálie obsadila Habeš a připravovala se na výboj v Africe.

Podívejme se na Sovětský svaz: Zabral Japonské ostrovy, Podkarpatskou Rus, rumunskou Besarabii a na satelitní státy si vymyslil tak zvanou Brežněvovu doktrínu. Dnešní komunistické státy pod vlivem Moskvy, nejsou nic jiného než odrátované a minovými poli chráněné ohrady, kde jedinec neznamená nic. Nebýt těchto odrátovaných ohrad a vojensko — policejní moci proti bezbranným občanům, každý z nich by dnes představitele komunismu věšel na potkání.

Je smutné, že svobodné státy v čele s Amerikou, nechtějí rozumět těmto skutečnostem. Teď zkoušejí tak zvané détente. Jak ve skutečnosti vypadá tento rafinovaný trik Moskvy, jsme poznali v Portugalsku, na Středním Východě, v Angole a všude tam, kde Sověti chtějí získati opěrné body na uskutečnění svého neodvolatelného plánu na ovládnutí světa. Přes tato fakta západní vedoucí státníci — a opět v čele s Amerikou — pomáhají Sovětům stavět pro sebe šibenice a provaz k popravě jim na úvěr prodávají. Jednou, až bude již pozdě, poznají Hegelovu filosofickou nauku ve své hrozné skutečnosti na vlastním těle.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svoji úvahu, prosím o modlitby za staré a nemocné a všechny vás pozdravují. Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek.

ČESKOSLOVENSKO

Přátelé; odpusťte, že jsem tak dlouho nepsal. Loňské léto a celý rok bylo moc pěkné počasí tak všeho narostlo a také vše se dobře sklidilo, dnes jde všechno rychle kupředu. Na pole vyjedou stroje na klízeň sena, kombajny na obilí, kombajny na sklízeň brambor, a tak není potřebí mnoho lidí; všechno udělají stroje. Zmizela políčka, kterým jste se obdivovali, když jste byl u nás; zmizely potahy s kravičkami i potahy koňské. To na poli nahradila mechanisace. Hučejí tam dnes motory traktorů, řezaček na píci a kombajnů. Všechna romantika mezí a políček je pryč.

Doposud bylo dosti dobré počasí, ale jak bude letošní rok, nikdo neví. Je to rok přestupný a první bouřka už přišla 23. ledna. Byla provázena krupobitím a velkým větrem, druhá stejně prudká byla u nás 31. ledna. Staré přísloví praví: "jak brzy je bouře před sv. Jiřím tak dlouho je po sv. Jiřím zima;" jeden den mrzne až — 20 st. C. a druhý den či za dva je až 8 st. C nad nulou.

Jak ten svět je záhadný! Všude se mluví o míru, ale na všech stranách panuje nespravedlnost. Už před sto lety to vyjádřil básník Hálek: "Jen jedno bych se naučit chtěl od tebe svatá obloho, na lidstva mračna stáhnout a bleskem mlátit do toho. Nám lidem však to zdlouha chodí, a proto je vše nezdravé, koho má hrom vzít, ten jím vládne a bije jen ty nepravé."

Srdečně Vás pozdravuje Váš příbuzný.

■■■■■■■■■■■■■■

ILLINOIS:

Vážená redakce,

posílám $15.00 na předplatné na Hlas Národa. Noviny se nám velmi líbí, tak si je objednávám. Přeju Vám zdraví, štěstí a hodně předplatitelů.

Srdečně Vás pozdravuji a zůstávám

Vaše Julia Slezak
Chicago

Drazí v Kristu,

naše sousedka, paní Marie Smolová, kterou jsme získali za odběratelku pro "Hlas Národa", posílá vám předplatné $15.00 a $3.000 na tiskový fond.

Při této příležitosti chtěl bych podotknout, že je škoda, že Hlas Národa nepřichází v sobotu v den vydání. V neděli — v den odpočinku, mnohý rád čte české noviny, je to více slavnostnější. Když se dostane Hlas Národa na stáncích koupit už v pátek, proč nemůžeme mít v Berwynu noviny v sobotu? Nedalo by se to nějak zařídit?

Váš oddaný
Frant. Dohnal s manželkou
Berwyn

Vážený pane Dohnal,

dá se to zařídit, dá, ale musíme je tisknout aspoň o dva dny dříve. Zatím nám to tak rychle nejde. Mějte s námi trpělivost. — I to bude; je nás na to zatím málo. — Red.

■■■■■■■■■■■■■■

Milí v redakci,

posílám předplatné a byla bych vám vděčna, kdybyste mi poslali adresu na paní Kokeš z Hopkins, Minnesota, ráda bych jí napsala. V Hlasu Národa jste uveřejnili její dopis, ale neměla tam celou adresu.

Důstojný pane děkuji Vám, že se tak obětujete a že pokračujete ve vydávání českého katolického tisku. Přeji Vám hodně zdraví a trpělivosti k Vaší obětavé práci. Díky všem, kteří Vám pomáhají a doufám, že ti, kterým jste vždy tak obětavě pomáhal, přiloží ruku k dílu. Srdečné díky za vše, co děláte. S pozdravem a s přáním všeho nejlepšího.

Vaše čtenářka
Božena Valenta
Brookfield

MATEMATICKÝ KOUTEK

ODPOVĚĎ na příklad č. 3 z minulého čísla:

Označme si vzdálenost mezi dvěma městy písmenem L a průměrnou rychlost auta písmenem x. Potom platí:

$$\frac{2L}{x} = \frac{L}{60} + \frac{L}{40}$$

Po vynásobení $\frac{1}{L}$ dostaneme

$$\frac{2}{x} = \frac{1}{60} + \frac{1}{40}$$

Po úpravě dostáváme $4800 = 40x + 60x$; z toho $x = 48$. Tedy průměrná rychlost byla 48 km za hodinu a nikoli

$$\frac{60 + 40}{2} = 50 \text{ km za hodinu,}$$

jak by se na první pohled zdálo. Tomu by tak bylo, kdyby auto jelo v obou směrech stejnou dobu, ale ono jelo jen stejnou vzdálenost v různém čase.

Příklad č. 4. Na hrobce slavného matematika Diofanta byl tento nápis: "Pocestný! Tu je pochovaný prach Diofanta. Šestinou jeho života bylo překrásné dětství. Po uplynutí času, rovnající se dvanáctině jeho života, začala mu růst brada. Sedminu života setrval v bezdětném manželství. Po uplynutí pěti let se stal šťastným otcem překrásného prvorozeného syna, kterému osud dopřál jen polovinu překrásného a jasného života, jaký měl otec. Stařec zakončil svou pozemskou pout' v hlubokém smutku za 4 roky po synově smrti."

Otázka: Kolik let bylo Diofantovi, když zemřel?

K. V. RAIS:

Z VLASAŘSKÝCH PAMĚTÍ

(Pokračování z min. čísla.)

Domácí snídaně mu po takových večerech zůstávala k obědu. —

V salónku řinčelo nádobí, které paní oficiálová skládala do košíku.

"Poslouchej, mamá, jak se ti líbí samet na Dlabovic?"

"Mhm — kdyby byl ještě jednou tak těžký, byla by to pořád ta zelena Róza."

Milostpaní mluvila zdlouha, stále jako ospale

"Ale zdá se mi, že adjunkta na něj chytila."

"Mhm."

"Ale děl by si, ta by ho vymustrovala."

"Je v ní beztoho hulánská krev, starý sloužil několik kapitulací na koni a stará žehlila kaprálům."

Milostpaní se jazyk trochu rozjel.

"Ale mamá, kdybys tak mohla — ta by se vzetkla už kvůli tomu auskultantovi!"

"Elzinko, měla rozum, kdepak teď! Měla tu prve slyšet Pilařku."

"Že o ní, mamá, mluvíš!"

Matka neodpověděla.

"Snad by Löwit počkal do prvního, aspoň něco by počkal, mamá."

Dveře do kuchyně se pootevřely a jimi opět nahlédla ta zlatovlasá hlavička.

"Mami, někdo tu je."

Paní oficiálová se ze salónku šoulala, klepajíc rozšlapanými pantofli. U dveří kuchyně stál zaprášený muž s taškou na boku.

"Neprodá tu, paničko, někdo vlasy?"

Paní oficiálová se zachvěla a jako v bázni si sáhla po hlavě. Kuchyní na chvíli zavládlo ticho.

"Prodám."

Tylda přiskočila k mamince: "Mami, neprodávej, prodej radši mě!"

Vlasař se s úsměvem podíval po zlaté hlavě.

"Bylo by jich škoda, Tyldinko!" Takto laskavě maminka s Tyldou snad ještě nepromluvila.

"Ale jdi, mami, vždyť zas brzy narostou!"

Za chvilku zlatý měkký proud putoval do torby vlasařovy.

Téhož dne navečer prošedivělý pan oficiál dlouho plakal . . .

Nevím, co říkala slečna Róza, když za několik dní potom viděla na náměstí pana auskultanta s Elzinkou, jež měla nový živůtek z těžkého sametu. Ten samet byl z nejvzácnějšího hedvábí . .

3

Stará Pacačka žila v naší vesnici Bůh sám ví kolik roků, ale takovou, jaká je dnes, zatím již hezkou řadu let; dostoupí-li člověk jistých let, již se prý nemění!

Je to malá, usměvavá stařena, modrých, trochu jako do běla přecházejících očí, obličeje dříve kulatého, ale dnes již zešpičatělého, svrasklých, promodralých tváří; suché její rty vrouby stály milý úsměv. Nosí se po starosvětsku, jenom halena je již trochu dle novějšího způsobu, ale strakaté sukně sahají jen málo pod kolena a dole pod nimi jsou suché, stářím ztemnělé lýtkové svaly.

Pacačka bydlí v chudobné chalupské světničce, v které jsou nejdůležitější zbytky domácího nářadí, které si zachovala z milé domácnosti již po dlouhá léta sdílela s drahou hlavou, která teď již několik roků tlí v hlíně našeho hřbitova.

Jest tam postel s několika peřinami, květovaný truhla, stolek, almárka s talířky, s namalovanými pestrými kytkami růží a fial, věšák a černá kachlová svítící kamna.

Pacačka den ze dne chodí na práci a naši hospodáři říkají, že je z posledního zbytku těch starých, věrných pracovnic, které vykonají opravdový kus díla. Pacačka jest chvála Bohu stále jako rys, práci se utužila, práce jí nezmoří jako ledabylých dělnic, a žije daleko skromněji nežli ony. At' již pracuje na panském nebo na selském, at' již okopává, váže nebo mláti, kus černého chleba, hrnek brambor, zapražená polévka a v neděli placka z šedivé mouky dodávají síly nevelikému tělu šedivé stařenky. V polední hodince i vpodvečer, když z pole přikluše domů, postí se do svého kuchaření, a v malé chvilce stojí na stole hliněná lesklá miska s polévkou, z které vesele plynou bledošedé mračky, vůně, která by ostrého čichu městských labužníků nelákavá.

A tato Pacačka má syna, jenž brzy může býti velikým pánem: vystudoval osm latinských a teď je již několik roků v Praze na právech, jen ty zkoušky ještě, a syn i matka si vesele zavýsknou. S nebožtíkem tatíkem měli domek, ale synkovi obětovali všecko, i ty kamenné mozoly na dlaních, kterých už žádná práce na světě nedovedla zkrvavěti . . .

Na staré slivě přede dveřmi chalupy ospale zpívala pěnkava a z věže zvučel zvon; slunce stálo právě na poledni.

Pacačka přiklusala z pole a sedla k hrnku čerstvého mléka sbíraného, do něhož nadrobila černého chleba.

Petlice dveří, slamou stále obložených a režným plátnem obšitých, cvakla a domácí hospodyně vklouzla do dveří.

"Nechal vám tu psaní, je prý z Prahy od syna; snad již je tím pánem a píše vám, abyste se honem k němu stěhovala!" zvěstovala trochu pichlavě.

Pacačka nepromluvila, sáhla jen do starého koflíčku v almárce a vyndala dva krejcary.

"Pěkně vám děkuju, kmotra!" Hlas jí zněl měkce, ale přec i vyčítavě. Hospodyně se jí ani do očí nepodívala; ze suchých prstu vzala krejcary a odešla.

Stařena již na mléko zapomněla; honem rozdělávala psaní a tichým šeptem slabikovala předrahé řádky jediné duše na světě která ji opravdu milovala.

Hned po prvých řádcích se kostnaté ruce zachvěly, hlava se zatočila a papír padl na stůl; po starobné tváři pluly dvě slzy, nevelké — slzy starých lidí jsou malé, ale těžké, bol, který je způsobil, jest v nich téměř vykrystalován . . .

Po chvíli se znova pustila do slabikování.

Těžce, smutně naříkal vzdálený syn. Denní život jeho že je hrůznou lopotou v kanceláři a že se ze skrovničkého příjmu sotva třikrát denně bídně nají. Ani v noci nemá pokoje. A přec groše ušetřiti nemůže, aby měl na zkoušky, a času na přípravy také nezbývá.

List opět padl na stůl a stařenka zalomila rukama, až kosti zapraskly. Potom se rázně zahleděla do prázdna. Pravda, ona se také sotva třikrát za den nají, ale což stará, prostá osoba — ale on, její dítě jediné, předrahé . . . Staré žďárnalé hodiny na zdi cvakaly a bazalička v okně dýchala prostou vůni. Hodina klidu dávno uprchla a stařena ještě seděla u stolu; po chvíli jako v mátohách došla k almárce, vyndala starý koflíček bez ucha, vysypala obsah jeho na stůl a počítala. Stříbrných i měděných peněz bylo ještě tak maličko! Uloživši svůj poklad, sedla opět a hlavu položila na ruce na desce stolové.

Hodiny cvakaly a pěnkava venku zpívala.

Petlice u dveří zaklapla a dosvětničky vešel neznámý člověk, švitorně pozdravuje.

"Pěkně vás vítám!"

"Jsem, babičko, vlasař a slyšel jsem, že máte z celé vsi nejpěknější bílé vlasy, něco prý vzácného! Koupil bych je, babičko, a dobře zaplatil — prodáte?"

"Vlasy?" a Pacačka se udivena zadívala na cizince.

"Ano, babičko, co vy s nimi, pod šátkem nikdo nepozná, že je nemáte, a peněz beztoho potřebujete."

"Potřebuju," zašeptala, "ale co vy s nimi?"

"Prodám je zas; to víte, babičko, každému tak vlasy narostou a v městech mají paničky rády hodně vlasů na hlavách — kupujou tedy cizí."

Pacačka sňala šátek s hlavy.

Zřítelnice vlasařovy se rozšířily: byly to opravdu vzácné šediny, bílé skoro jako kvítek jahodníků, jemné jako čistý len a k tomu tak dlouhé . . .

"Pětku vám za ně dám, babičko, tuhle, vidíte, čistě novou!"

Stařena se zamyslila Vzpomínala, co řekne její nebožtík, až k němu přijde s hlavou ostříhanou, a — pozná-li ji? Nebude ji to mít za zlé? Ale potom se v šedé hlavě vypjala myšlenka jiná — — Viděla chudou světničku a tam při lampě nad papíry skloněnou bledou hlavu jedináčkovu.

"Prodám, vemte si je, ale jenom mne neošiďte!" Ten hlas zněl silně, skoro vesele.

Nůžky zasvištěly a dlouhé kštice šedin se v dlaních vlasařových zkroutily do malého závitku.

Vlasař odešel a stařenka znova celý svůj poklad přepočítávala. Potom si opět sedla u okénka, papírem a loučkami spravovaného, a ještě jednou slabikovala psaní synovo:

"Ó milá matičko, kdybyste věděla, jak zle se mi vede! Jak rád bych se rozletěl k Vaší sedničce, horkou zmořenou hlavu přiklonil k Vašim skráním a líbal ty dlouhé, měkké, stříbrné vlasy Vaše!" . —

Dáma, jejíž hlavu zdobí krásný šedý cop z té hlavy české stařeny, může si gratulovati!

(KONEC)

André Rubljov

Andrej Tarkovskij (44 let) ho natočil v létech 1966-69, řečeno s pravděpodobností, neboť zrození tohoto velkého filmu je obklopeno sovětským tajemstvím; cenzura neuvedla nikdy dobu ukončení tohoto díla. Jisté je pouze to, že film režiséra Tarkovského měl v březnu 1969 popooficiální premiéru. Jinak je v zemi svého původu umlčen, ale na Západě byl poprvé promítán a vyznamenán v Cannes, ve Francii, téhož roku. Teprve v posledních létech je předváděn v západních zemích s nebývalým úspěchem pro sovětský film. On je však film ruský v pravém smyslu slova!

Je to mohutná freska o ruském malíři ikon, který žil asi v létech 1370-1430. Je to vlastně báseň s obrazy, poznamenaná tou nejlepší tradicí jednoho z největších sovětských režisérů Eisensteinem, jehož Křižník Potěmkin se počítá mezi největší světová filmová díla.

Autor nevyznává socialistický realismus a udivuje nás často během promítání viděním středověkého Ruska, připomíná i slavná plátna Rjepinova, a opět je to jeho osobité, apokalyptické viděni světa a člověka. Plnost svěžesti a fantazie! Přes jisté zásahy cenzury najdeme mnoho zašifrovaných míst a slyšíme tolik rozjímavých textů Písma i osobních meditací nad smyslem života v době zabíjení, pustošení i drancování. I velká svatá Rus rámuj děje dokonale rozvržené před očima diváka, v nichž každičká část má svůj význam v krsných obrazech přírody a zvířat v ní, s lidmi, kteří hovoří o hříchu, ale vědí též, co je to milost. Snad je poněkud poplaten současností v druhé části rozsáhlého díla (promítá se téměř 3 hodiny), v části o zvonu, kde kolektivní scény mně připomínají dnešní budovatelské úsilí v továrnách Východu. Ale jinak je to dílo čisté a líbezné přes veškerou krutost Tatarů, kteří mohou znamenat výstrahu před Číňany. Také Rubljovův zápas o výraz, o možnost tvořit, leckde připomene dnešní nesvobodu sovětského umělce. Bolest, která vše může vykoupit je tu ústředním motivem.

Ukončení je vzpomínkou na malíře a promítá několik jeho děl se známou starozákonní Trojicí. Tato část je barevná a vlastně jakoby poučení o tom, kdo byl Andrej Rubljov, malíř ikon.

Anastáz Opasek

Antonín Jurčík, dlouholetý pečlivý zaměstnanec Denního hlasatele, jmenován předsedou jeho vydavatelstva

Milý pane Jurčík,

z Vašeho zvolení za předsedu vydavatelstva jediného českého krajanského a exilního deníku na světě máme upřímnou radost. Kdybychom z vlastní zkušenosti nevěděli, jaké starosti Vám tato nová odpovědnost přináší, rádi bychom Vám zatleskali. Rovněž těm, kteří si Vás za předsedu zvolili.

Blahopřejeme Vám však k tomu, že Vaše svědomitá poctivost a pracovitost došly nakonec u všech vašich spolupracovníků uznání.

Po všech vytrpěných osobních bolestech a zkouškách při nedávném odchodu na věčnost Vaší drahé paní Mařenky, vzácné ženy a matky, Vám přejeme všichni v HLASU NÁRODA hojnost zdraví a Boží pomoci v této nové funkci, protože dokud nebude naše rodná vlast opět svobodná — a dokud budou někteří naši roduvěrní krajané na přání komunistu ztotožňovat lásku ke staré vlasti s nynějším násilnickým režimem jen proto, že je tam pro přivezené dolary květinově vítají, dotud je zvláště třeba uchovat si v západním svobodném světě náš český, slovenský a podkarpatoruský svobodný tisk.

Bůh Vám k tomuto úsilí žehnej!

Redakce HLASU NÁRODA.

VOICE OF THE NATION

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

1850 — 1920

By JOSEPH CADA

(Continued from last issue)

Father Šulák's services were those of a missionary rather than resident priest. He was a kind of meteoric flash lighting the spiritual scene by his exhortations and encouragement. He lacked the stability of a permanent force, necessary to accomplish the tangible or the permanent. Such responsibilities in planting churches and parishes fell upon the shoulders of his contemporaries, particularly Fathers Joseph Mal'y and Adalbert Cipin in Wisconsin, Wenceslaus Kočárnik and Josef Hovorka in Nebraska, Joseph Chromčik in Texas, Joseph Kuneš and Charles Votýpka in Michigan, Joseph Hessoun in Missouri, Francis Tichý and Honorát Povolný in Minnesota, Francis Antl in Illinois and Indiana, John Sklenář in Kansas, Joseph Molitor in Chicago, and several of the Redemptorists in New York and Maryland.

When Father Malý entered the Milwaukee Diocese in 1855, two years after his ordination in Bohemia, he came to an area which still retained the frontier character of primeval forests, log cabins, uncharted roads, and unspanned rivers. His parents settled near Springfield, Dane County, and were among the first Czechs of the 1850's to find a home in the German communities on the southeastern rim of the state. Within the confines of the Wisconsin Bohemian settlements Father Malý spent fifty years as a priest and builder of log and clapboard churches and parochial schools. The entire state of Wisconsin for a number of years was his parish, and he ministered at a score of localities from Kewaunee on the north to Milwaukee on the South, and Grant County on the West. His parishes were Greenfield, Waterford and Watertown near Milwaukee from 1855 to 1856, Manitowoc, Francis Creek, Cooperstown, Carlton, West Kewaunee, and Tisch Mills from 1857 to 1865, Dane County and Muscoda in 1865, Milwaukee in 1866, La Crosse in 1867, Kellnersville, Kewaunee, Cooperstown, Reedsville, Slovan, Krok, and Springfield Corner from 1868 to 1880.

The churches and missions in which Father Malý officiated were Czech, German, and Irish-American. His frequent change of stations was due to a desire to serve the Bohemian people wherever they could be found and where they most needed him. He travelled among and stayed with the Czechs, who themselves struggled for an existence by clearing brush and timber, building log cabins and barns, and acquiring laboriously a team of oxen, some stock, and necessary farm equipment. Father Malý sensed the encroaching liberalism and freethought among his Czech people in the late 1850's. After the Civil War he found that more than a few had fallen away from the Church.

The work of the second missionary among Wisconsin Czechs, Father Adalbert Cipin, was not of the same rugged nature as that of his precursor and trail blazer. Father Cipin, indeed, did serve the missions of Kewaunee County since 1873 but his travels were restricted to that area. If Father Malý played the role of a pioneer founder, then Father Cipin assumed the task of a consolidator. In the busy life-time of the former, there was little time for refinements or higher cultural aspirations. The needs of the day demanded an exclusive attention to preservation and conservation, that is, to the rekindling and keeping alive the faith which still lingered among the Czech aliens in a land foreign to them. While Father Cipin did not entirely escape the duties of a rivivalist, he still had time to elevate and ennoble the cultural and artistic quality and aspects of the Bohemian parishes under his charge. As a talented musician, writer, and artist he did much to make the interiors of several churches in Kewaunee County attractive. He taught his people to appreciate good music and to assist in producing it. Apart from writing articles on art and church music for the Czech-American Catholic press, particularly the press of the Czech Benedictines, he also won recognition as a compiler of Bohemian text-books and wrote a catechism for the parish schools in America.

Like the fathers of Canadian fame, who left France to minister to the settlers of New France, so Father Joseph Chromčik followed his former Moravian parishioners, when he emigrated to Texas in 1872. He chose to live a life which, except for factors of physical environment, became a counterpart of Father Malý's existence. The Moravian Czechs, among whom he settled, began to drift into Texas shortly before the Civil War, and a number of them were ultimately fated to bear arms and even to die for the defense of the Confederacy. Less tainted by freethought they remained staunchly loyal to their ancestral faith. Being welded into a parish by Father Felix Dombrowski, a refugee of the Polish Revolution of 1863, they established the first seat of their Catholicity in Fayetteville. Here, too, they adopted Father Chromčik on Christmas Eve of 1872. Fayetteville became Father Chromčik's headquarters. From there he served as a missionary to eleven stations and preached and guided Czechs, Poles, and Germans not only in things spiritual but also in social and secular matters. For his care and solicitude he was affectionately called the "little father of the Texas Czechs." Father Chromčik, however, was not the first Czech priest in Texas. This honor belonged to Father Bohumír Menzl who came to New Braunfels and Fredericksburg in 1840, invited by Texans of German ancestry to build their churches at Castroville and D'Hanis. Though Father Menzl may be considered the first Czech missionary to America, he preached to the Germans rather than the Czechs.

Since the days when the French occupied the Mississippi Valley, St. Louis enjoyed the reputation of being a Catholic center from which radiated spiritual influences throughout the American Midwest. The Czech-American Catholics assisted in maintaining this repute of the city. St. Louis became the seat of their parish, the site of their press and first fraternal union, and the preceptor of the way by which Bohemian parish life in the States could best be organized. The leadership which St. Louis held in these aspects of Czech-American Catholic existence was in large measure due to the imaginative and dynamic character of the third pastor of St. John Nepomucene church, Father and later Monsignor Joseph Hessoun.

Father Hessoun was the first Czech priest to respond to the call of the American hierarchy for service in the United States. He came to revive the moribund parish of St. John, founded by an enterprising group of parishioners in 1854. The first resident pastor of the parish was a one-time Czech curate at the German church of St. Mary in St. Louis, Father Henry Lipowský. The latter, a scion of Bohemia's gentry, migrated into America after a preparatory Jesuit training in Austria and service in the armed forces of that country during the War of Italian Revolution in 1848. Since priesthood still called him, he completed his theological studies at the Carondolet Seminary in St. Louis and there was ordained in December of 1853. He became an assistant at St. Mary's, where Czechs, not having a church of their own, worshipped. When, with the material aid of a French priest, St. John's was built, Father Lipowský assumed its pastorate. The difficult task of administering a new foundation proved distasteful to the aristocratic demeanor of its pastor, and he resigned on July 15, 1856. Father Lipowsky's subsequent career was checkered. He returned to Bohemia but shortly after reappeared in the Philadelphia Diocese administered at that time by the Venerable Bishop Neumann of Czech-German parentage. In 1850 he left America for Europe and Rome and was later assigned to a parish in London. Two years later he departed for missions in China and lived in Hongkong for some time. Poor health brought him back to England and eventually to Bohemia, where he died in 1894. His successor in St. Louis was Father Francis Trojan, who fought with his parishioners and left his post in a burst of petulance. At the moment when it seemed that the church of St. John would be closed indefinitely, the Bishop of the diocese secured Father Hessoun.

Father Hessoun was idealistically motivated by a desire to minister to the Czech-American people. His fitness for the pioneer tasks which awaited him was fully attested by his success as the pastor of St. John's from 1865 to 1906, his evangelism among Czech Catholics, was evidenced by his missions to Bohemian churches in America's Midwest and his moral and financial support of various struggling rural parishes. In citing just a few of Father Hessoun's examples of generosity, it should be noted that he helped to establish and support St. Wenceslaus parish at Wilson, Kansas, and gave the church at New Tabor, Kansas, $100.00 of his personal funds, a chalice, and vestments. He was the speaker at the dedication of Our Lady of Good Counsel in Chicago, October, 1889, and preached at the 25th anniversary of St. John in Milwaukee in 1888.

Father Hessoun made St. John a model parish by encouraging the organization of church societies and sodalities, promoting parochial education by building what was in its time the finest school in St. Louis, and fostering the organization of the "Catholic Central Union," a benevolent brotherhood whose branches ultimately covered the country. Culturally and socially his efforts were as noteworthy. Realizing the need of a Catholic press, especially where the Czechs had no clergy to guide them, he made two attempts to establish a periodical. The first, unsuccessful, was planned in cooperation with Father Joseph Molitor of Chicago and others in 1867. It resulted in the "Catholic News" (Katolické listy), which perished in the following year for lack of subscribers. The second periodical was a project of a literary society at St. John's which in 1872 launched the publication of the semi-weekly "Voice" (Hlas). Whatever Father Hessoun undertook he did in a spirit of true pioneer democracy, being sure to secure the consent and cooperation of his parishioners and friends. His relationships with the strong free-thought Czech group in St. Louis were so correct that the non-Catholic historian, Thomas Čapek, called him the "greatest prelate American Catholics ever had." On July 7, 1896, Pope Leo XIII elevated Father Hessoun to the office of a Papal Prelate with the title of Monsignor, the first of the Czech-American clergy to be so distinguished.

In front of St. Wenceslaus church at New Prague, Minnesota, stands a simple stone crucifix intended to remind the onlooker of the activity of Father Francis Tichý. Father Tichý with his confrere, Father Honorát Povolný, ranked among the first Bohemian missionaries and parish builders in Minnesota. While Father Povolný's labors covered only a period of five years, from 1868 to 1873, the work of his friend endured for more than a half a century.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

POLISH AND SLAVIC CENTER INC. IN NEW YORK CITY

ORIGIN

Rev. Longin Tolczyk, a Polish priest then aged 36, came to New York in 1962; it was not his first visit to the United States, as he had spent several months in Chicago in 1957, sent there on a mission by the Polish ecclesiastical authorities.

The dynamic young priest did not confine himself to religious duties, but tried to help in their daily problems the thousands of his countrymen arriving to America. It was then that he became keenly aware of their plight: alone in a strange land, they often became the victims of unscrupulous legal advisers, especially in immigration and naturalization matters.

Working for ten years in Polish and other parishes in Brooklyn, Father Tolczyk also had ample opportunity to observe the revolutionary changes in America's approach to social problems which occurred under J. F. Kennedy and Lyndon Johnson. Under the "Great Society" and "War on Poverty" legislation, large racial groups hitherto isolated in the ghettos acquired considerable influence. The "Council Against Poverty," established in New York in 1966, divided the city into 26 district in areas considered deserving of City and Federal assistance. Each of them had a "Community Corporation," operating through numerous storefront social centers, which began to play an important role in community life. The City of New York began to spend billions of dollars on social services and the budget of the Council Against Poverty alone reached $70 million.

Other ethnic groups: Italians, Jews, Greeks, were quick to take advantage of the new situation, by forming the Congress of Italian-American Organizations and the Italian-American Center for Urban Affairs; the Metropolitan Jewish Council; the Hellenic American Neighborhood Action Committee. Even the Chinese — a relatively small ethnic group — formed their own social organization, as did the Haitians, newcomers to New York. All these groups established their centers, serving members of their ethnic community, particularly the more recent immigrants. Such centers received funding from government sources and their activities were co-orinated by the Center for Ethnic Affairs, headed by Mr. Perotta, an American of Italian background.

Observing these developments, Father Tolczyk was horrified to see total apathy among the Polish leaders. Sequestered with their old time organizations, they had lost touch with the trend of social developments and with the city administration. Mayor Lindsey seemed to be oblivious of the existence of some 600.000 New Yorkers of Polish origin and it was during his term of office that the new wave of social action gained moementum.

Father Tolczyk also noted that the Greenpoint section of Brooklyn, with its largest Polish concentration in the city, was excluded from the benefits lavished on other areas, on the ground that its residents were allegedly not poor enough. The situation of the Polish community was further aggravated by increased immigration from Poland since 1956: the newcomers, mostly in desperate need of counsel and assistance, settled largely in Greenpoint.

It was these circumstances that sparked the idea of a Polish community center.

FIRST ATTEMPTS

Father Tolczyk's first idea was, naturally enough, to base his action on the Brooklyn diocese. Eleven Polish parishes bring substantial revenues to the diocesan treasury. Other ethnic groups receive from it support — for example there is the Italian Apostolate — and the Catholic Charities help many social agencies.

The Bishop of Brooklyn, Francis J. Mugavero, formed a committee for the consideration of Father Tolczyk's proposal. It consisted of four priests of Polish background, chaired by Rev. Edward Fus. The committee deliberated for a year and summoned Father Tolczyk to only one of its sessions. The parish priests were opposed to the establishment of a Polish social service center, in the belief that the parochial system was adequate to the needs of the people.

Faced with such an attitude, Father Tolczyk had no choice but to go ahead on his own.

CONSTRUCTION

In the fall of 1972 Father Tolczyk purchased an old two story house on Manhattan Avenue in Greenpoint, in the heart of the Polish section. It required complete renovation and much of the work was done by the priest himself — he had been no stranger to manual labor in his youth.

The results justified the effort. William Rodriguez, president of the Community Corporation of Williamsburg, said after a visit: "I have seen scores of such centers, but few to match this one."

A START IS MADE

The Polish and Slavic Center was incorporated on August 15, 1972. "Slavic" was added to its name because under official statistics Poles born in provinces now annexed by the Soviet Union are classified as Russians, while many smaller Slavic groups are in as much need of assistance as the Poles.

Rev. Longin Tołczyk

English classes for new immigrants were the first program initiated by the Center — the number of students eventually reached nearly four hunder. On December 15, Father Tolczyk started teaching a citizenship course, comprishing United States history, the Constitution and basics of government structure at the local, state and federal levels.

The formal inauguration of the Center on October 7, 1972, was attended by many prominent personalities, including Congressman John J. Rooney, and members of the clergy. Soon afterwards a governing board was formed, with Roman Mizgalski as president, Frank Gacek as vice-president, Andrew Rudzinski — secretary, Halina Dubicka — member of the board. Rev. Longin Tolczyk was appointed executive director of the Center.

The Center was open seven days a week, from morning until late in the evening. People poured in, seeking help and advice, or just an opportunity of finding a congenial atmosphere among their own. On weekends there were Polish and American films, sometimes parties. Polish organizations started to hold their meetings at the Center. At Christmas 1972 a traditional Polish Christmas Eve supper was organized for people living alone, for there should be no loneliness on that day, when families get together.

Getting up at 5 a.m., Father Tolczyk celebrated Mass at 7 a.m. at a nearby church and then worked through the day, assisted only by his sister, Mrs. Fiedosewicz and later by Mrs. Alice Chmielnicka, who assumed the duties of secretary and is affectionately known as "Ala."

IMMIGRATION PROBLEMS

In May 1973 Father Tolczyk passed in Washington an examination at the Justice Department and was granted the right to act as representative in immigration cases. It was an event of some importance to thousands of new immigrants and visitors to the United States, who had hitherto relied on lawyers with whom they could hardly communicate and who often fleeced them unmercifully. Father Tolczyk's duties now included innumerable visits at the Immigration Office and the filing of large numbers of documents.

GO FIGHT CITY HALL

When it started its activity, the Polish and Slavic Center had no contacts whatsoever with City Hall or the gigantic bureaucracy of 400,000 people under its control — unless we count the Pulaski Association of Parks Employees, which gave the Center its modest support.

In March 1973 Father Tolczyk conferred with the chief of planning at the Human Resources Administration, Judson Parker, asking for funding on a basis of equality with other ethnic groups. Many promises were made, but none kept. Mayor Lindsay distributed the sum of 2½ million dollars, earmarked for ethnic groups, to various organizations which did not include any Polish or Slavic ones. Letters from the Polish and Slavic Center went ananswered. In the meantime some other groups, such as the Italians and the Greeks, carried out research in depth — with city funding — of their ethnic communities, which provided a solid basis for further requests for assistance.

According to the monthly "Ethnic Affairs," one of the city programs alone allocated in December 1973 no less than $775,000 to a Jewish organization, $200,000 to two Italian ones, $80,000 to the Greeks and $50,000 to the Chinese — but not a penny to the Poles.

In starting the Center, Father Tolczyk knew that he had to rely at first only on small donations and membership fees of $10 annually, but he had hoped that when the Center demonstrated its usefulness and proved itself a viable institution, it would receive some public support. A year later, the Center was still cold-shouldered by the City administration, while expenses and debts were mounting.

In November 1973 a meeting was called at the Center at the suggestion of state senator Chester Straub himself of Polish descent. It was attended by Joseph Fallon, mayor Lindsay's assistant for ethnic affairs. Father Tolczyk stated that the Center would have to close its doors unless help was forthcoming soon. More promises were made, but when funds were distributed in December, the Poles were left out as usual.

The meeting, however, did bring the matter for the first time to the attention of the press and the Sunday News — with the largest circulation in America — published and article entitled "Ethnic Center Seeks Funding." Discrimination against the Poles could no longer be smothered in silence.

BISHOP RUBIN'S VISIT

Bishop Wladyslaw Rubin, appointed by the Primate of Poland, Cardinal Wyszynski, to be the spiritual guardian of Poles throughout the world, had been a friend of the Polish and Slavic Center since its very inception. He visited it on June 4, 1973, and participated in a conference of Polish-American leaders on that day. It was a meeting attended by representatives of all organizations, even those previously at odds with each other. Strictly nonpartisan, the Polish and Slavic Center could serve as a meeting ground, thus endeavoring to promote unity among various Polish factions.

The visit of Bishop Rubin, who also holds the important position of Secretary to the World Council of Bishops in Rome, was a turning point insofar as it silenced the carping of some individuals jealous of the success of the Center.

THE POLISH AND SLAVIC CENTER CARRIES ON

Despite official indifference at the top, some members of the City administration observed with amazement and sympathy the work done by a handful of people without any funding or hlep. Foremost among them was Gladys Harrington, Deputy Administrator at H.R.A.; she sent to the Center an expert on ethnic affairs, who brought back a report giving the Polish and Slavic Centre the highest marks for social service and community organization. Officials at the Human Resources Administration looked incredulously at the amount of work performed without any visible means of support.

In August 1973, Mrs. Harrington assigned to the Center

(Continued on Page 15)

Continued from Page 14

Danuta Sobczynska, a Polish-speaking caseworker — incidentally one of the very few such among the 25,000 employed in the City of New York. In Octobear 1973 she assigned to the Center Robert Lederman, an expierenced member of the H.R.A. staff, whose knowledge of the intricacies of that organization proved invaluable to the Center. In October 1973 H.R.A. sent a bus with a team of six social workers who offered assistance in areas such as food stamps, senior citizen subway fares, disability, social security, Medicaid, etc.

The Center also began to operate an employment service, trying to find jobs for new arrivals, often pushed into the lowest paying menial work by their lack of English. There was also an informal apartment finding service, operated by "Mrs. Ala."

In November 1973 the N.Y.C. Parks Department Pulaski Association Inc. gave the Center $500 for a film projector — the largest donation received up to that time.

THE SECOND YEAR

The Center entered its second year richer in experience and personnel, but desperately short of funds. The first issue of the Center's Bulletin was published at Christmas 1973, reporting on its various activities and appealing for help. In the first year of its existence the Polish and Slavic Center helped thousands of people, on a personal basis, without the filling of innumerable forms in triplicate.

In January 1974 Father Tolczyk submitted to mayor Beame at City Hall a memorandum appealing for help. It was endorsed by senator Chester Straub, who described the neglect of the Polish community as "tragic." Mayor Beame's reply was brief and evasive. The Center's endeavors were not helped by the total absence of Poles or Slavs among the senior city officials. There was only young Tom Bartosiewicz, an assistant to deputy mayor Cavanagh.

An appeal to the Catholic Charities of the Brooklyn Diocese was also turned down. The situation was becoming critical.

THE STRUGGLE

In December 1973 Father Tolczyk enlisted the collaboration of his friend of many years, George Panciewicz, a veteran newspaperman and community leader. Panciewicz spoke at the Christmas Eve supper and made a detailed evaluation of the Center's activities. His conclusion was that, while the Center was doing excellent work in the field it had neglected public relations and was insufficiently known to the Polish community, still less to the general public. Survival depended on correcting that situation. Father Tolczyk agreed with the appraisal and asked Panciewicz to become the Cent[illegible]s information officer and editor of the Bulletin — on a volunteer basis, of course, since the treasury was empty.

Panciewicz started by rechecking the numerical strength of the Poles in the New York metropolitan area. The figure of 600,000 had been frequently used in after dinner speeches, but no one knew whether it was correct and even the Poles themselves doubted it. Research revealed, however, that it is approximately true and that the Poles in greater New York outnumber people of German, Irish or English origin, with only the Italians and Jews ahead. If other Slavic groups are included, the Slav bloc would almost equal the Italian one.

The realization that it was one of the largest ethnic groups in the city that was being ignored by the administration and pushed to the bottom of the ladder was bitter, but it also inspired the Center with new vigor in its struggle for equal rights.

The first issue of the "Bulletin" under its new editor appeared on February 1, 1974, in an enlarged format. It struck a note of militancy hitherto absent in the Polish American press. Several thousand copies were distributed at Polish churches and social clubs, arousing keen interest and an emotional response in the community. The Bulletin was sent — with an English translation — to the senior officials of the City administration and the social agencies involved in ethnic problems. A press release was sent to the media.

The call met with a strong response in the local press and received some attention in the national media. "The Polish American World" and "The Greenpoint Gazette" gave full support to the Center's campaign for equality, as did the Polish language "Nowy Dziennik" and "Czas." Even the black-oriented "Voice of New York" published an article about the Polish and Slavic Center. A representative of the Daily News visited the Center and its Sunday edition of February 17 carried an article entitled "Polish and Slavic Center Voice in Wilderness."

There were some telephone calls from City Hall, notably from Joseph Erazo, the new director of special programs. He made some modest promises, which were never implemented. Dr. Doris Moss at the Board of Education said that there were no funds for educational activities at the Center.

The campaign for public recognition had to go on and time was running short, with funds totally exhausted. The information efforts of the Center outside the Polish community were directed by Alexander Jordan, author of books on public relations, contributor to Reader's Digest and translator of Polish literature into English. He was appointed vice-president of the Center and joined the five man team which included: Frank Gacek, Acting president; Father Tolczyk, executive director; Joseph Dubicki of the "Dziennik" daily, and George Panciewicz.

The Center established close and friendly relations with state senator Chester Straub and councilman Fred Richmond, representatives of Greenpoint at the state and city levels. On March 2 the Center was visited by Joseph R. Lentol, member of the Assembly for the Greenpoint section. He addressed a large group of members and said: "If you have to demonstrate in the streets, I will march with you." Lentol sent afterwards to the press a strong statement in support of the Center.

On February 21 Father Tolczyk conferred at City Hall with Rev. Louis Gigante, another activist priest and a member of the City Council.

Throughout February and March 1974 the leaders of the Center extended their contacts with Polish and other organizations. A close co-operation was established with the Polish Institute of Arts and Sciences, which had received a small grant from the Rockefeller Foundation for the study of the Polish ethnic group in America.

The March issue of the "Bulletin" — in Polish with an English summary attached — reported the progress made and concluded with an appeal to the younger generation: "The older generation of the Polonia, which built its present structures, is on the way out. Now it's your turn to join the ranks and develop our heritage within organizations in tune with our time, forming a new model of ethnic action."

The front page of the "Bulletin" carried a letter of encouragement from Bishop Rubin, and the back page a montage of the reactions of the English language press to the Center's campaign.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE WAY TO LOSE FREEDOM

There are three ways in which America is presently losing its freedom. None of the three involves a violent overthrow of the government, but all three involve a silent takeover of the lives of all Americans. They are: Fiscal policy; Monetary policy; and Regulatory policy.

Fiscal Policy

In the field of fiscal policy, the Federal budget has quadrupled in 15 years. We have had 16 budget deficits in the past 17 years. The United States has doubled its national debt in just the past 10 years. Today, the Federal government is the Nation's biggest single employer, its biggest consumer, and its biggest borrower. And if present trends continue until the end of the century, government at all levels will account for approximately 60 percent of our gross national product. Let there be no doubt that if our Government ever becomes such a dominant part of our society, our economic freedoms will have disappeared. And when we lose those freedoms, our political freedoms will not be far behind.

Monetary Policy

Partly to accommodate the Federal government's borrowing needs in the private markets, there has also been a less noticed, but equally significant shift in monetary practices. From 1955 to 1966, the money supply of the United States was growing at approximately 2½ percent a year, and we enjoyed relative price stability. From 1965 to the present, however, the average rate of growth has more than doubled, and it is no accident that during this most recent decade we have also had spiraling inflation.

The practice of "printing press" money supply is not the answer to the economic problems of our nation and could very well cause a total collapse of our economic system if pursued as a consistent policy over a long period of time.

Regulatory Policy

There are many large and small business men who will tell you that we have already lost the freedom to conduct business in America due to the horde of regulatory agencies which have sprung up in the past ten years. It is true that the agencies and government apparatus for almost total regulation have had an unparalleled growth in the past ten years. Regulatory agencies of the federal government now exercise direct control over 10 percent of everything bought and sold in the United States and indirect control over almost every other sector of the private economy.

The regulatory process has now become so burdensome, especially for small businesses, that it is threatening to strangle much of free enterprise in red tape. Even Ralph Nader agrees. "If there is any one thing worse than GM producing cars," he said, "it would be the U.S. Government producing them."

When you add up all these factors of excessive government spending, excessive expansion of the money supply, and excessive governmental regulation, one conclusion seems inescapable: Both our inflation and our unemployment should bear a label . . . MADE IN WASHINGTON, D.C

Just the Facts

The conditions we have described are not complaints, they are facts! From 1960 to 1970, the number of domestic spending programs of the Federal government increased from about 100 to well over 1,000. Since 1960, this Nation has spent over one trillion dollars on social programs to support people and communities that needed help. In an effort to avert depression and inflation, the Washington planners tuned the economy up and down using the tools of fiscal and monetary policy. The efforts of these same planners to control the business cycle by controlling business — big and small — has resulted in an army of 64,000 Government employees whose mission is to regulate and control almost every part of the private sphere.

Are these the words of the detractors from the American system? No . . . these are the words of the Secretary of the Treasury, the Honorable William E. Simon!

31776

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....

Address .....

City ..... State ..... Zip .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623

BOWLING

BLESSED AGNES PARISH
HOLY NAME SOCIETY
MEN'S BOWLING LEAGUE
Standings of Feb. 24, 1976

Team	Points
Lawn Fence	26
Capitol Federal Savings	25
Stepina Step Inn	23½
Second Federal Savings	22
Nemecek Tailors	20½
Midwest Press	20½
Lawndale Meat Products	19½
Noworul Chapels	19
Lawndale Standard Serv.	16
Crawford Savings	8

Unfinished Letters — Our Lives

LENTEN PASTORAL 1976

TO THE CLERGY,
RELIGIOUS AND FAITHFUL
OF THE ARCHDIOCESE:

My dear friends in Christ.

I would like to write to you about some unfinished business. The Holy Year of 1975 is past. For those of you who made effort to join in the spirit of that holy moment, I offer thanks and praise to Almighty God. It was to be a time for healing. Where such healing took place, I am sure that the individuals, families, communities touched by God's power join me in a prayer of thanksgiving.

But the goal of the Holy Year, Renewal and Reconciliation, is not a goal of the past. It is a present and ever-future need. While there is pulse and breath, we must ever move in that direction. Not to move forward in spiritual life is to move backwards. Not to be constantly renewed is to die.

The underlying wisdom of the recurring cycle of Lent is the realization that we must ever set our sights higher. We must look beyond self to the Cross; beyond the Cross to the Crucified One; beyond the suffering Saviour to the Risen Lord. Our Christian vision is made fresh again. With renewed vigor we try to overcome what separates us from God and neighbor.

During this Lenten season there is rich opportunity for personal renewal and true reconciliation. Our parish Lenten programs will provide an opportunity for all of us to prepare for the revised Sacrament of Reconciliation. The Sunday homilies will enable us to learn about the new ritual of Confession or Reconciliation that will be formally adopted in our Archdiocese after Easter. But more than that, we will be able to hear again the call to conversion and unity. It is a call that we have heard before — a call we always answer only partially. This Lent is a grace-filled moment, as was the Holy Year. It is a time to review the letter that is our life.

We are, all of us, unfinished letters. I share Paul's confidence that you are a letter from Christ, written not with ink, but with the spirit of the living God. It is this same living God who will judge the paragraph added to our individual life-letters this Lenten season. I pray that it will be a beautiful passage — a paragraph that for some will be a description of escape from sin through God's healing power; for others a progress report of deepening understanding of Christian life and stronger commitment to pursuit of Jesus' vision. For some I know it will be the last paragraph in the letter that is your life. For these and for all of you I pray — as I ask you to pray for me.

Sincerely yours in Christ,
✠ John Card. Cody
Archbishop of Chicago

GENERAL INSTRUCTION ON THE NEW RITE OF RECONCILIATION BEGINS IN ALL CATHOLIC PARISHES DURING LENTEN SEASON

General instruction on the new Rite of Reconciliation will begin in all parishes of the Archdiocese of Chicago on Ash Wednesday, March 3, the first day of the Lenten season.

Instruction, or catechesis, will continue throughout Lent and end with Easter, April 18, stressing a new attitude and new options in what was formerly called the Sacrament of Penance or Confession.

The new Rite, emphasizing praying for reconciliation with God rather than the confession of sins, will allow three optional forms of the Sacrament: traditional penitent and confessor in a confessional, communal prayer among a group of penitents followed by individual and private confession, and communal prayer and absolution.

The third option, which includes a general absolution, is not expected to be implemented until there are further directives regarding the occasions for its use. These occasions will probably be limited to rare instances.

John Cardinal Cody, Archbishop of Chicago, in his Lenten pastoral message, noted the opportunity for renewal and reconciliation inherent in Lent.

Lenten Regulations — 1976

The Lenten regulations this year are as follows:

1. **Abstinence** from meat is to be observed on **Ash Wednesday and on all the Fridays of Lent** by all Catholics who have completed their 14th year.

2. **Fasting** is to be observed on **Ash Wednesday** and **Good Friday** by all Catholics who have completed their 21st year but have not completed their 59th. In virtue of this rule, those bound may on the assigned days take only one full meal. Two other smaller meals are also permitted, sufficient to maintain strength according to each one's needs; but eating solid foods between meals is not permitted.

Failure to observe individual days of penance is not considered serious; but failure to observe any penitential days at all or a substantial number of such days must be considered serious.

ANNIVERSARY OF PRIESTHOOD

Father Charles Kouba, pastor of SS. Cyril and Methodius parish, Chicago, will celebrate his 25th anniversary of priesthood on May 2, 1976. The celebration will take place in the parish church. His many friends at parishes where he formerly served who would like to attend are requested to call 778-4044 within the next two weeks.

IN NURSING HOME

Msgr. Martin A. Krizka, pastor emeritus of Blessed Agnes church, has been transferred from Oak Park Hospital, where he underwent treatment following a recent recurring stroke, to Fairfax Nursing Home, 3601 S. Harlem Ave., Berwyn, Ill.

Dr. George J. Švejda, Historian, U.S. Dept. of Interior, Likes HLAS NÁRODA

Dear Father Vit:

I want you to know how delighted and impressed I am with your new publication **Hlas Naroda**. This newspaper has the makings of excellent reporting. Many of us have pride in a publication devoted to news and events expressed in our native tongue. Editors such as Procopius Neužil, Ernest Žižka, Václav Michalička, carried this cultural background through the **Národ** and **Katolík**. Naturally I am delighted that you are restoring this interest. Every Czech and Slovak American family should subscribe to your newspaper and support it; because in this way we will preserve the "dědictví otců" Czechs and Slovaks should not only be proud of their heritage but also for their work with which they contributed to the growth and development of this land. Let us hope that **Hlas Naroda** will continue for a long time to be a spokesman of Czech Americans on this continent. I am enclosing a personal check in the arount of $15.00 for a yearly subscription.

Both my wife and I wish you a continued success and God's blessings in your interesting work.

Sincerely yours,
George J. Svejda

Slide Discussion on Contemporary Art

The Toman Library Forum will present Ms. Averill Leviton of the Museum of Contemporary Art in a slide discussion on Contemporary Art on Thursday, March 4, at 7:30 p.m. at the Toman Branch of The Chicago Public Library, 4005 West 27th Street. Admission is free and the public is cordially invited.

CLEVELAND'S NEWS

KARLIN HALL AND CLUB
5304 Fleet Avenue
Cleveland, Ohio 44105

MUSIC EVERY WEDNESDAY at Karlin Hall from 7:30 to 10:30 p.m. Different Band Each Week! Full Course CZECH MEALS served from 5:30 p.m. on Wednesdays by Mrs. Gustie Douda. TRIPE SOUP & POTATO PANCAKES!

Czech Meal & FISH FRY served every Friday from 4:00 to 10:00 p.m.

Sat., Feb. 28 — Jaternice Dinner & Dance at Lourdes — Joe Hezoucky Orch.

Sun., Feb. 29 — District Alliance of Czech Catholics CARD PARTY at Lourdes.

Sun., Feb. 29 — All Nations Folk Dance Festival at Music Hall.

Sun., March 7 — Sokol Cleveland Cech-Havlicek Benefit SPAGHETTI DINNER — Harvard Avenue near Warrensville Center Rd. — Call 382-9388.

Wed., March 17 — St. Patrick's Day — Corned Beef Dinner & Dance at Karlin.

Sat., March 20 — KARLIN CELEBRATES "ST. JOSEPH DAY"! Dance to Lew Hladky — 99¢ admission. — Sorejs warm Veal Loaf will be available!

Sun., March 28 — Our Lady of Lourdes CARD PARTY 1:00 p.m.

Sat., March 27 — Bockbierfest & Bob Sabatka Music at Mannorchor — Call 741-7728.

Sat., April 3 — Czech Cabaret #3 at Bohemian National Hall — 883-4760.

Sat., April 10 — **KARLIN BENEFIT DINNER & DANCE** — for details call Al Fletcher — 883-8007.

Sun., April 18 — Easter Sunday and **Karlin is 3 Years Old!**

Sun., April 25 — ŠUNKY FLEKY (Ham Cubes & Noodles) Dinner by Douda Catering and Music by Joe Kubik — 883-4760.

Sat., May 15 — Egon Zizka Orch. plays in Britton, Michigan — Bus reservations, call Joe Kocab — 883-4760.

TRIPS AND TOURS

KARLIN **MEXICO** TRIP — March 4-11 — Call 749-7459.

KARLIN **AMTRAK** TOUR TO **CHICAGO** — March 13-14 — Call 749-7459.. The Karlin Club Amtrak Tour and Weekend Trip to Chicago will include a **Dinner-Dance** on Saturday evening at the Czechoslovak Sportsmen Club in Exile. Call L-N Travel for details.

KARLIN **NEW ORLEANS** (EASTER) TRIP — April 17-24 — Call 749-7459.

KARLIN **LAS VEGAS** TRIP — June 21-25 — Call 749-7459 or Geo. Tesar, 341-1244.

KARLIN **SWITZERLAND, AUSTRIA & CZECHOSLOVAKIA** TOUR with Ralps Malec Combo — June 29 - July 20 — Call 749-7459.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

OBITUARIES

Edward M. Holub of Cicero, Ill., husband of Blanche, née Blecha, father of three, grandfather of five, great-grandfather of one. Funeral Monday, Feb. 23, from Mary Queen of Heaven church, Cicero. Interment Queen of Heaven cemetery. Veteran of World War I. Past Commander of Pilsen Post, No. 825, American Legion.

Raymond R. Bednar, Sr., husband of the late Geraldine M., née Morrissey, father of four, grandfather of six. Funeral Monday, Feb. 23, from St. Charles Borromeo church, Bensenville, Ill. Interment Queen of Heaven cemetery.

Mildred E. Swartz, née Skala, wife of George B., mother of three, grandmother of seven, sister of Helen Svec, Ruth Stevens, James Skala, and Carol Skala. Funeral Monday, Feb. 23, from St. Damian church, Oak Forest, Ill. Interment Resurrection cemetery.

Edward J. Svejda, Ingleside, Ill., husband of Alice, née Wienke, brother of Belle Chmelik of Cicero and the late Henry Svejda. Member of Knights of Columbus Council No. 1691, Cicero, for over 50 years. Former owner of Ed's Garage in Ingleside. Funeral Monday, Feb. 23, from St. Bede's church, Ingleside. Interment Genoa City, Wisconsin.

Loretta M. Vodicka, wife of the late James, mother of two, grandmother of nine, great-grandmother of four, sister of Alice Belsan, Annie Hand, and Robert Casey. Funeral Monday, Feb. 23, from SS. Cyril and Methodius church, Chicago. Interment Holy Sepulchre cemetery.

Edward Gall, World War II veteran, husband of Bernice, father of Barbara Moudry, Ronald and Robert Gall, grandfather of three. Funeral Wednesday Feb. 25 from Heritage Funeral Home, Berwyn, Ill. Interment Resurrection cemetery.

Frank S. Mudra, Villa Park, Ill., husband of Lillian (née Zabransky), father of seven, grandfather of 31. Funeral Wednesday, Feb. 25, from Ascension Church. Interment St. Adalbert cemetery.

Marie Hlavac, Westchester, Ill., wife of the late James M., mother of Joanne McCafferty, grandmother of two, sister of Sophie Hovorka, Rudolph and Edward Hlavac. Funeral Wednesday, Feb. 25, from Divine Providence Church, Westchester. Interment St. Adalbert.